มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน

ฉบับที่ 2 (IFRS S2)

เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

IFRS S2 Climate-related Disclosures together with its accompanying documents is issued by the International Sustainability Standards Board (ISSB).

Disclaimer: To the extent permitted by applicable law, the ISSB and the IFRS Foundation (Foundation) expressly disclaim all liability howsoever arising from this publication or any translation thereof whether in contract, tort or otherwise to any person in respect of any claims or losses of any nature including direct, indirect, incidental or consequential loss, punitive damages, penalties or costs.

Information contained in this publication does not constitute advice and should not be substituted for the services of an appropriately qualified professional.

© IFRS Foundation 2026

Reproduction and use rights are strictly limited to personal non-commercial use, such as corporate disclosure.

Any other use, such as – but not limited to – reporting software, investment analysis, data services and product development is not permitted without written consent. Please contact the Foundation for further details at licensing@ifrs.org.

All rights reserved.

This Thai translation of the IFRS S2 *Climate-related Disclosures* has been approved by a Review Committee appointed by the IFRS Foundation. The Thai translation is published by Federation of Accounting Professions with the permission of the IFRS Foundation. The Thai translation is the copyright of the IFRS Foundation.

The Foundation has trade marks registered around the world (Marks) including 'IAS®', 'IASB®', the IASB® logo, 'IFRIC®', 'IFRS®', the IFRS® logo, 'IFRS for SMEs®', the IFRS for SMEs® logo, 'International Accounting Standards®', 'International Financial Reporting Standards®', the 'Hexagon Device', 'NIIF®', 'SIC®' and SASB®. Further details of the Foundation's Marks are available from the Foundation on request.

The Foundation is a not-for-profit corporation under the General Corporation Law of the State of Delaware, USA and operates in England and Wales as an overseas company (Company number: FC023235) with its principal office in the Columbus Building, 7 Westferry Circus, Canary Wharf, London, E14 4HD.

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 2 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ* รวมถึงเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการมาตรฐานความยั่งยืนระหว่างประเทศ (ISSB)

ข้อสงวนสิทธิ์: ภายใต้ขอบเขตสูงสุดที่กฎหมายที่ใช้บังคับนั้นยอมให้ทำได้ ISSB และ IFRS Foundation ขอปฏิเสธความรับผิดทั้งหมดอย่างชัดแจ้ง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากสิ่งพิมพ์ฉบับนี้หรือการแปลใด ๆ ของสิ่งพิมพ์นี้ ไม่ว่าจะเป็นความรับผิดในทางสัญญา ทางละเมิด หรือทางอื่นใด ต่อบุคคลใด ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องหรือความเสียหายไม่ว่าในลักษณะใด รวมถึงความสูญเสียโดยตรง ความสูญเสียโดยอ้อม ความสูญเสียอันเนื่องมาจากพฤติการณ์พิเศษ หรือความสูญเสียที่เป็นผลสืบเนื่อง ค่าเสียหายจากการลงโทษ ค่าปรับ หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ

ข้อมูลที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์ฉบับนี้มิใช่คำแนะนำทางวิชาชีพ และไม่สามารถใช้ทดแทนการรับบริการจากผู้ประกอบวิชาชีพที่มีคุณสมบัติเหมาะสมได้

© IFRS Foundation 2026

สิทธิ์ในการทำซ้ำและการใช้งานถูกจำกัดไว้อย่างเคร่งครัดสำหรับการใช้งานส่วนบุคคลที่ไม่ใช่เพื่อการค้าเท่านั้น เช่น การเปิดเผยข้อมูลขององค์กร

การใช้งานในลักษณะอื่นใดซึ่งไม่จำกัดเพียงการใช้งานเหล่านี้ เช่น ซอฟต์แวร์สำหรับการจัดทำรายงาน การวิเคราะห์การลงทุน บริการข้อมูล และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จะไม่สามารถกระทำได้หากไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร โปรดติดต่อ Foundation เพื่อขอรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ licensing@ifrs.org.

ขอสงวนสิทธิ์ไว้ทั้งหมด

มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 2 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ* ฉบับแปลภาษาไทยนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสอบทาน (Review Committee) ซึ่งได้รับการอนุมัติจาก IFRS Foundation โดยสภาวิชาชีพบัญชีเผยแพร่ฉบับแปลภาษาไทยนี้ภายใต้การได้รับอนุญาตจาก IFRS Foundation ลิขสิทธิ์ของฉบับแปลภาษาไทยนี้เป็นของ IFRS Foundation

Foundation ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ทั่วโลก (เรียกว่า เครื่องหมายการค้า) ซึ่งรวมถึง 'IAS®', 'IASB®', the IASB® logo, 'IFRIC®', 'IFRS®', the IFRS® logo, 'IFRS for SMEs®', the IFRS for SMEs® logo, 'International Accounting Standards®', 'International Financial Reporting Standards®', the 'Hexagon Device', 'NIIF®', 'SIC®' and SASB® ทั้งนี้ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าของ Foundation สามารถร้องขอได้จาก Foundation

Foundation เป็นกิจการที่ไม่แสวงหากำไรภายใต้กฎหมายว่าด้วยบริษัททั่วไปของรัฐเดลาแวร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา และดำเนินกิจการในอังกฤษและเวลส์ในฐานะบริษัทต่างด้าว (ทะเบียนบริษัทเลขที่: FC023235) โดยมีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ ณ อาคารโคลัมบัส เลขที่ 7 เวสต์เฟอร์รี เซอร์คัส แคนารี วอร์ฟ ลอนดอน E14 4HD

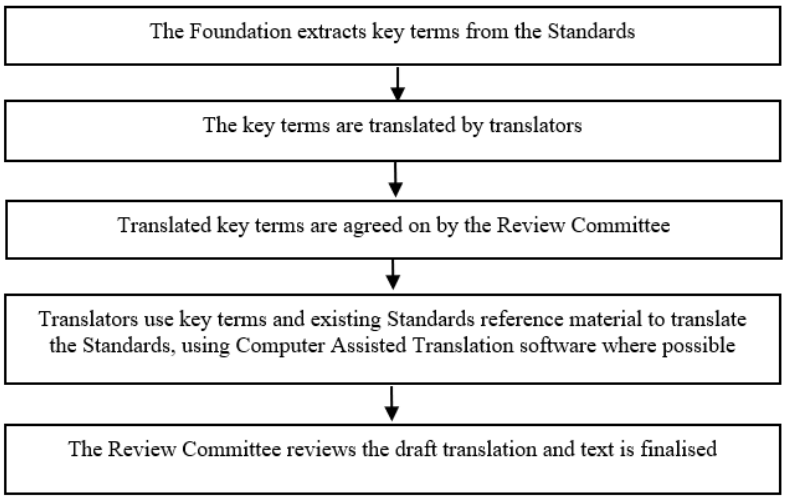
สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

Foreword to the 2026 Thai translation of IFRS® Sustainability Disclosure Standards (Standards)

The International Sustainability Standards Board (the Board) is committed to developing, in the public interest, a single set of high quality, understandable, enforceable and globally accepted sustainability disclosures focused on the needs of investors and the financial markets. The Standards are issued by the Board to provide investors, other participants in the world's capital markets and other users of financial information with transparent and comparable information in financial statements and other financial reporting.

Since the Board began operations in November 2021, the number of countries using the Standards, or committed to the adoption of the Standards, has grown substantially. The IFRS Foundation® (Foundation) is focused on encouraging and supporting the consistent, global adoption of the Standards.

Translation is an essential part of the adoption process for many countries. This Thai translation has been reviewed by a committee of sustainability experts who are native speakers with proven knowledge and expertise in the Standards. The translation of the Standards follows the process below.

The final translation, found in this publication, is the product of a collaborative effort by the committee members, who volunteer their time and their expertise, and the co-ordinator, who draws all the varying opinions of the committee members together to reach an agreement on the final text. We thank Assoc. Prof. Somchai Supattarakul, Ph.D., for co-ordinating the translation, and the Review Committee, who discussed the terminology, its translation and the text of the Standards in Thai, to ensure the overall quality.

Please visit the Foundation's website (www.ifrs.org) to learn about other services and products, including online subscriptions, educational materials and the Standards translations.

IFRS Foundation

© IFRS Foundation

IFRS S2 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ*

ในเดือนมิถุนายน 2566 คณะกรรมการมาตรฐานความยั่งยืนระหว่างประเทศ (ISSB) ได้ประกาศมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 2 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ* (IFRS S2) ซึ่งวางหลักข้อกำหนดสำหรับกิจการในการเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการ IFRS S2 ได้บูรณาการและจัดทำขึ้นตามคำแนะนำของคณะทำงานด้านการเปิดเผยข้อมูลการเงินที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศและได้รวมข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลอิงอุตสาหกรรมที่เกิดจากมาตรฐานของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีเพื่อความยั่งยืน

ในเดือนธันวาคม 2568 ISSB ได้ประกาศการแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อสนับสนุนให้กิจการประยุกต์ใช้ข้อกำหนดการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกใน IFRS S2 เป็นการเฉพาะในช่วงการนำไปใช้ การแก้ไขเพิ่มเติมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความซับซ้อน ลดความเสี่ยงของการรายงานซ้ำซ้อน และลดต้นทุนของการประยุกต์ใช้ข้อกำหนดการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกใน IFRS S2 เป็นการเฉพาะ โดยที่ไม่ลดประโยชน์ของข้อมูลสำหรับผู้ใช้ของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

สารบัญ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 2
เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ*

จากย่อหน้าที่

วัตถุประสงค์ **1**

ขอบเขต **3**

หัวข้อหลัก **5**

การกำกับดูแล **5**

กลยุทธ์ **8**

การบริหารความเสี่ยง **24**

ตัวชี้วัดและเป้าหมาย **27**

ภาคผนวก

ก ศัพท์บัญญัติ

ข แนวปฏิบัติ

ค วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

การให้ความเห็นชอบ IFRS S2 โดย ISSB ประกาศในเดือนมิถุนายน 2566

การให้ความเห็นชอบ*ส่วนที่ปรับปรุงเรื่องการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก*โดย ISSB ประกาศในเดือนธันวาคม 2568

สำหรับแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องตามรายการด้านล่างนี้ ดูที่ Part B ของมาตรฐานฉบับนี้

แนวทางปฏิบัติที่เป็นตัวอย่าง

ตัวอย่างประกอบ

แนวปฏิบัติอิงอุตสาหกรรมสำหรับการใช้ IFRS S2

สำหรับเกณฑ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุป ดูที่ Part C ของมาตรฐานฉบับนี้

เกณฑ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุป

มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 2 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ* (IFRS S2) ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 37 และภาคผนวก ก ถึง ค ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน ย่อหน้าที่พิมพ์ด้วย**ตัวอักษรหนา**ถือเป็นหลักการสำคัญ ศัพท์บัญญัติในภาคผนวก ก ที่ปรากฏเป็นครั้งแรกในมาตรฐานฉบับนี้จะเป็น*ตัวอักษรเอน* คำจำกัดความของข้อกำหนดอื่น ๆ ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนฉบับอื่น ๆ มาตรฐานฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของวัตถุประสงค์และเกณฑ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุป

IFRS S2 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ*

วัตถุประสงค์

1 IFRS S2 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ*มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูล*ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ*ที่เป็นประโยชน์ต่อ*ผู้ใช้หลักของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป*ในการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการจัดหาทรัพยากรให้กับกิจการ[1]

2 มาตรฐานฉบับนี้กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะกระทบต่อกระแสเงินสดของกิจการ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนหรือต้นทุนเงินทุนในระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาว สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรฐานฉบับนี้ ความเสี่ยงและโอกาสนี้เรียกรวมกันว่า “ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะกระทบต่อโอกาสเติบโตของกิจการ”

ขอบเขต

3 มาตรฐานฉบับนี้ถือปฏิบัติสำหรับ

(ก) ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่กิจการเผชิญ ซึ่งรวมถึง

(1) *ความเสี่ยงทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ* และ

(2) *ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ* และ

(ข) โอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่มีอยู่สำหรับกิจการ

4 ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะกระทบต่อโอกาสเติบโตของกิจการนั้นไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานฉบับนี้

หัวข้อหลัก

การกำกับดูแล

5 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศด้านการกำกับดูแลมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจกระบวนการกำกับดูแล

[1] ตามมาตรฐานฉบับนี้ คำว่า “ผู้ใช้หลัก” และ “ผู้ใช้” ใช้แทนกันตลอดด้วยความหมายเดียวกัน

การควบคุมและขั้นตอนที่กิจการใช้เฝ้าติดตาม บริหาร และกำกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

6 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก) หน่วยงานกำกับดูแล (ซึ่งสามารถรวมถึง คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการ หรือหน่วยงานเทียบเท่าที่มีหน้าที่กำกับดูแล) หรือบุคคลที่รับผิดชอบในการกำกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ กล่าวคือ กิจการต้องระบุหน่วยงานหรือบุคคลดังกล่าวและเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ

(1) วิธีการที่ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศถูกสะท้อนในขอบเขตการดำเนินงาน อำนาจหน้าที่ คำอธิบายบทบาท และนโยบายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหน่วยงานหรือบุคคลดังกล่าวถือปฏิบัติ

(2) วิธีการที่หน่วยงานหรือบุคคลดังกล่าวพิจารณาว่าทักษะและสมรรถนะที่เหมาะสมมีอยู่แล้วหรือจะพัฒนาขึ้นมาเพื่อกำกับกลยุทธ์ที่ออกแบบมาเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(3) วิธีการและความถี่ที่หน่วยงานหรือบุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(4) วิธีการที่หน่วยงานหรือบุคคลดังกล่าวพิจารณาความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศในการกำกับกลยุทธ์ การตัดสินใจเกี่ยวกับธุรกรรมที่สำคัญ และกระบวนการบริหารความเสี่ยงและนโยบายที่เกี่ยวข้องของกิจการ รวมถึงพิจารณาว่าหน่วยงานหรือบุคคลดังกล่าวได้พิจารณาการชั่งน้ำหนักเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสเหล่านั้นหรือไม่ และ

(5) วิธีการที่หน่วยงานหรือบุคคลดังกล่าวกำกับการกำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ และเฝ้าติดตามความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมายเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 33 ถึง 36) รวมถึงเปิดเผยว่าตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องได้ถูกรวมอยู่ในนโยบายผลตอบแทนหรือไม่ และอย่างไร (ดูย่อหน้าที่ 29(ช))

(ข) บทบาทของผู้บริหารในกระบวนการกำกับดูแล การควบคุม และขั้นตอนที่ใช้เฝ้าติดตามบริหาร และกำกับดูแลความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับว่า

(1) บทบาทดังกล่าวได้ถูกมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารที่เฉพาะเจาะจง หรือคณะกรรมการระดับบริหารที่เฉพาะเจาะจง และวิธีการในการกำกับดูแลผู้ดำรงตำแหน่งหรือคณะกรรมการนั้น และ

(2) ผู้บริหารใช้การควบคุมและขั้นตอนเพื่อสนับสนุนการกำกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศหรือไม่ และหากเป็นเช่นนั้น การควบคุมและขั้นตอนดังกล่าวได้บูรณาการเข้ากับการทำงานภายในอื่นอย่างไร

7 ในการจัดทำการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 6 กิจการต้องหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อมูลที่ซ้ำซ้อนที่ไม่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 1 เรื่อง *ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน* (IFRS S1) (ดูย่อหน้าที่ ข42(ข) ของ IFRS S1) ตัวอย่างเช่น แม้ว่ากิจการต้องให้ข้อมูลตามที่ย่อหน้าที่ 6 กำหนด หากการกำกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนถูกจัดการในลักษณะบูรณาการ กิจการจะหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนได้โดยการเปิดเผยข้อมูลด้านการกำกับดูแลแบบบูรณาการแทนการเปิดเผยข้อมูลแยกสำหรับแต่ละความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน

กลยุทธ์

8 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศด้านกลยุทธ์มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ใช้*รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป*เข้าใจกลยุทธ์ของกิจการในการบริหารความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

9 กล่าวคือ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจถึง

(ก) ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะกระทบต่อโอกาสเติบโตของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 10 ถึง 12)

(ข) ผลกระทบในปัจจุบันและที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเหล่านั้นต่อ*โมเดลธุรกิจ*และ*ห่วงโซ่คุณค่า*ของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 13)

(ค) ผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเหล่านั้นต่อกลยุทธ์และการทำการตัดสินใจของกิจการ ซึ่งรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ*แผนการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ*ของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 14)

(ง) ผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการสำหรับรอบระยะเวลารายงาน และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว โดยคำนึงถึงวิธีการที่ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเหล่านั้นได้ถูกนำมาเป็นปัจจัยในการวางแผนทางการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 15 ถึง 21) และ

(จ) *ความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศ*ของกลยุทธ์และโมเดลธุรกิจของกิจการต่อการเปลี่ยนแปลง การพัฒนา และความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศโดย

คำนึงถึงความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่ระบุไว้ของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 22)

ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

10 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจถึงความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะกระทบต่อโอกาสเติบโตของกิจการ กล่าวคือ กิจการต้อง

(ก) บรรยายความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะกระทบต่อโอกาสเติบโตของกิจการ

(ข) สำหรับแต่ละความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่กิจการระบุไว้ อธิบายว่ากิจการพิจารณาความเสี่ยงนั้นเป็นความเสี่ยงทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศหรือความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(ค) สำหรับแต่ละความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่กิจการระบุไว้ ระบุผลกระทบของแต่ละความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะเกิดขึ้น ตามกรอบระยะเวลาทั้ง ระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาว และ

(ง) อธิบายว่ากิจการนิยาม ‘ระยะสั้น’ ‘ระยะกลาง’ และ ‘ระยะยาว’ อย่างไร และคำนิยามดังกล่าวเชื่อมโยงกับกรอบระยะเวลาการวางแผนที่กิจการใช้ในการทำการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์อย่างไร

11 ในการระบุความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะกระทบต่อโอกาสเติบโตของกิจการ กิจการต้องใช้ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดที่กิจการมีอยู่ ณ วันที่รายงาน โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต เงื่อนไขในปัจจุบัน และการคาดการณ์เงื่อนไขในอนาคต

12 ในการระบุความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะกระทบต่อโอกาสเติบโตของกิจการ กิจการต้องอ้างถึงและพิจารณาการนำไปใช้ได้ของ *หัวข้อการเปิดเผยข้อมูล*เฉพาะอุตสาหกรรม ซึ่งนิยามไว้ใน *แนวปฏิบัติอิงอุตสาหกรรมสำหรับการใช้ IFRS S2*

โมเดลธุรกิจและห่วงโซ่คุณค่า

13 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจถึงผลกระทบในปัจจุบันและที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศต่อโมเดลธุรกิจและห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ กล่าวคือ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

(ก) คำอธิบายเกี่ยวกับผลกระทบในปัจจุบันและที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศต่อโมเดลธุรกิจและห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ และ

(ข) คำอธิบายว่าความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศกระจุกตัวอยู่ส่วนใดในโมเดลธุรกิจและห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ (ตัวอย่างเช่น พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ สถานประกอบการ และประเภทของสินทรัพย์)

กลยุทธ์และการทำการตัดสินใจ

14 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจถึงผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศต่อกลยุทธ์และการทำการตัดสินใจ กล่าวคือ กิจการต้องเปิดเผย

(ก) ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่กิจการตอบสนองและวางแผนตอบสนองต่อความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศในกลยุทธ์และการทำการตัดสินใจของกิจการ รวมถึงวิธีการที่กิจการวางแผนที่จะบรรลุเป้าหมายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ ที่กิจการได้กำหนดไว้ และเป้าหมายใด ๆ ที่กิจการถูกกำหนดโดยกฎหมายหรือข้อบังคับ กล่าวคือ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ

(1) การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อโมเดลธุรกิจของกิจการ รวมถึงการจัดสรรทรัพยากร เพื่อรับมือความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ (ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นอาจรวมถึงแผนในการจัดการหรือยุติการดำเนินงานที่ปล่อยคาร์บอน ใช้พลังงาน หรือใช้น้ำจำนวนมาก การจัดสรรทรัพยากรอันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์หรือห่วงโซ่อุปทาน การจัดสรรทรัพยากรอันเป็นผลจากการพัฒนาธุรกิจผ่านรายจ่ายฝ่ายทุนหรือรายจ่ายเพิ่มเติมในการวิจัยและพัฒนา และการซื้อหรือขายกิจการ)

(2) ความพยายามทางตรงในการบรรเทาผลและการปรับตัวในปัจจุบันและที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (ตัวอย่างเช่น ผ่านการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการผลิตหรืออุปกรณ์ การย้ายที่ตั้งสถานประกอบการ การปรับกำลังคน และการเปลี่ยนแปลงในข้อกำหนดของผลิตภัณฑ์)

(3) ความพยายามทางอ้อมในการบรรเทาผลและการปรับตัวในปัจจุบันและที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (ตัวอย่างเช่น ผ่านการทำงานร่วมกับลูกค้าและห่วงโซ่อุปทาน)

(4) แผนการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศใด ๆ ที่กิจการมี รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อสมมติหลักที่ใช้ในการพัฒนาแผนการเปลี่ยนผ่านนั้นและปัจจัยพึ่งพาของแผนการเปลี่ยนผ่านของกิจการ และ

(5) วิธีการที่กิจการวางแผนที่จะบรรลุเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศใด ๆ รวมถึงเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกใด ๆ ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 33 ถึง 36

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่กิจการใช้ในการจัดสรรทรัพยากร และวางแผนการจัดสรรทรัพยากร สำหรับกิจกรรมที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 14(ก)

(ค) ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความคืบหน้าของแผนที่ได้เปิดเผยไว้ในรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า ตามย่อหน้าที่ 14(ก)

ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสด

15 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจถึง

(ก) ผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการสำหรับรอบระยะเวลารายงาน (ผลกระทบทางการเงินในปัจจุบัน) และ

(ข) ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวของกิจการ โดยคำนึงถึงวิธีการที่ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศถูกรวมอยู่ในการวางแผนทางการเงินของกิจการ (ผลกระทบทางการเงินที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

16 กล่าวคือ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเกี่ยวกับ

(ก) ว่าความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศได้ส่งผลกระทบต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดสำหรับรอบระยะเวลารายงานอย่างไร

(ข) ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่ระบุในย่อหน้าที่ 16(ก) ซึ่งมีความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญต่อการปรับปรุงที่มีสาระสำคัญต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่ถูกรายงานในงบการเงินที่เกี่ยวข้องภายในรอบระยะเวลารายงานประจำปีถัดไป

(ค) ว่ากิจการคาดว่าฐานะการเงินจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ภายใต้กลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ โดยคำนึงถึง

(1) แผนการลงทุนและแผนการจำหน่าย (เช่น แผนรายจ่ายฝ่ายทุน การซื้อธุรกิจและขายกิจการที่สำคัญ การร่วมค้า การพลิกโฉมทางธุรกิจ นวัตกรรม ขอบเขตใหม่ในการทำธุรกิจ และการปลดระวางสินทรัพย์) รวมถึงแผนที่กิจการไม่มีการผูกมัดตามสัญญา และ

(2) แหล่งเงินทุนตามที่วางแผนไว้ในการดำเนินกลยุทธ์ และ

(ง) ว่ากิจการคาดว่าผลการดำเนินงานการเงินและกระแสเงินสดจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ภายใต้กลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ (ตัวอย่างเช่น รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากสินค้าและบริการที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ ต้นทุนที่เกิดจากความเสียหายทางกายภาพต่อสินทรัพย์อันเนื่องมาจากเหตุการณ์ด้านสภาพภูมิอากาศ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการปรับตัวหรือการบรรเทาผลด้านสภาพภูมิอากาศ)

17 ในการให้ข้อมูลเชิงปริมาณ กิจการอาจเปิดเผยเป็นค่าเดียวหรือเป็นช่วงก็ได้

18 ในการจัดทำการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบทางการเงินที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ กิจการต้อง

(ก) ใช้ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดที่กิจการมีอยู่ ณ วันที่รายงาน โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร และ

(ข) ใช้วิธีการที่สอดคล้องกับทักษะ ความสามารถ และทรัพยากร ที่กิจการมีอยู่ในการจัดทำการเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้น

19 กิจการไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับผลกระทบทางการเงินในปัจจุบันหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ หากกิจการเห็นว่า

(ก) ผลกระทบเหล่านั้นไม่สามารถระบุแยกต่างหากได้ หรือ

(ข) ระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่ใช้ในการประมาณผลกระทบเหล่านั้นสูงมากจนทำให้ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้ไม่เป็นประโยชน์

20 นอกจากนี้ กิจการไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับผลกระทบทางการเงินที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ หากกิจการไม่มีทักษะ ความสามารถ หรือทรัพยากรที่จะให้ข้อมูลเชิงปริมาณนั้น

21 หากกิจการเห็นว่ากิจการไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับผลกระทบทางการเงินในปัจจุบันหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ โดยถือปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดในย่อหน้าที่ 19 ถึง 20 กิจการต้อง

(ก) อธิบายสาเหตุที่กิจการไม่ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ

(ข) ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับผลกระทบทางการเงินเหล่านั้น รวมถึงระบุรายการรายบรรทัด ผลรวม และผลรวมย่อย ภายในงบการเงินที่เกี่ยวข้อง ที่น่าจะได้รับผลกระทบหรือได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ และ

(ค) ให้ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับผลกระทบทางการเงินที่รวมผลกระทบจากความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศนั้นกับความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศอื่น ๆ และปัจจัยอื่น ๆ เว้นแต่กิจการเห็นว่าข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับผลกระทบทางการเงินรวมดังกล่าวจะไม่เป็นประโยชน์

ความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศ

22 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปได้เข้าใจถึงความสามารถในการฟื้นตัวของกลยุทธ์และโมเดลธุรกิจของกิจการต่อการเปลี่ยนแปลง การพัฒนา และความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ โดยคำนึงถึงความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่ระบุไว้ของกิจการ กิจการต้องใช้การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศในการประเมินความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศของกิจการ โดยใช้วิธีการที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข1 ถึง ข18) ในการให้ข้อมูลเชิงปริมาณ กิจการอาจเปิดเผยเป็นค่าเดียวหรือเป็นช่วงก็ได้ กล่าวคือ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

(ก) การประเมินความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศของกิจการ ณ วันที่รายงาน เพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจถึง

(1) ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการประเมินของกิจการต่อกลยุทธ์และโมเดลธุรกิจ รวมถึงวิธีการที่กิจการจำเป็นต้องตอบสนองต่อผลกระทบที่ระบุไว้ในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(2) ความไม่แน่นอนส่วนที่มีนัยสำคัญที่ใช้พิจารณาการประเมินความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศของกิจการ

(3) ความสามารถของกิจการในการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และโมเดลธุรกิจต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว รวมถึง

(1) ความพร้อมและความยืดหยุ่นของทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่ของกิจการเพื่อตอบสนองต่อผลกระทบที่ระบุไว้ในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ รวมถึงเพื่อรับมือความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศและเพื่อสร้างความได้เปรียบจากโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(2) ความสามารถของกิจการในการปรับใช้ นำมาใช้ใหม่ ยกระดับ หรือรื้อถอนสินทรัพย์ที่มีอยู่ และ

(3) ผลกระทบของการลงทุนในปัจจุบันหรือที่ได้วางแผนไว้ของกิจการในการบรรเทาผลและการปรับตัวที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ และโอกาสจากความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศ และ

(ข) การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศดำเนินการอย่างไรและเมื่อไร ซึ่งรวมถึง

(1) ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลนำเข้าที่กิจการใช้ ซึ่งรวมถึง

(1) ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศใดที่กิจการใช้ในการวิเคราะห์และแหล่งที่มาของฉากทัศน์ดังกล่าว

(2) การวิเคราะห์ได้ครอบคลุมฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่มีความหลากหลายหรือไม่

(3) ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่ใช้ในการวิเคราะห์เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ หรือความเสี่ยงทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(4) จากฉากทัศน์ต่าง ๆ ของกิจการ กิจการได้ใช้ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สอดคล้องกับ*ข้อตกลงระหว่างประเทศล่าสุดด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ*หรือไม่

(5) สาเหตุที่กิจการตัดสินใจว่าฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่เลือกนั้นเกี่ยวข้องกับการประเมินความสามารถในการฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาหรือความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(6) กรอบระยะเวลาที่กิจการใช้ในการวิเคราะห์ และ

(7) ขอบเขตการดำเนินการที่กิจการใช้ในการวิเคราะห์ (ตัวอย่างเช่น สถานที่ดำเนินการ และหน่วยธุรกิจที่ใช้ในการวิเคราะห์)

(2) ข้อสมมติหลักที่กิจการใช้วิเคราะห์ รวมถึงข้อสมมติที่เกี่ยวกับ

(1) นโยบายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศในเขตการปกครองที่กิจการดำเนินงานอยู่

(2) แนวโน้มเศรษฐกิจมหภาค

(3) ตัวแปรระดับชาติหรือระดับภูมิภาค (ตัวอย่างเช่น รูปแบบสภาพอากาศในท้องถิ่น ประชากรศาสตร์ การใช้ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน และความพร้อมของทรัพยากรธรรมชาติ)

(4) การใช้และการผสมผสานพลังงาน และ

(5) การพัฒนาเทคโนโลยี และ

(ค) รอบระยะเวลารายงานที่ใช้ในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ (ดูย่อหน้าที่ ข18)

23 ในการจัดทำการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้บรรลุข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 13 ถึง 22 กิจการต้องอ้างถึงและพิจารณาการถือปฏิบัติตามหมวดหมู่ตัวชี้วัดร่วมอุตสาหกรรมตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 29 และตัวชี้วัดเฉพาะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับหัวข้อการเปิดเผยข้อมูลที่นิยามใน*แนวปฏิบัติอิงอุตสาหกรรมสำหรับการใช้ IFRS S2* ตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 32

การบริหารความเสี่ยง

24 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศด้านการบริหารความเสี่ยงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจถึงกระบวนการของกิจการในการระบุ ประเมิน จัดลำดับความสำคัญ และเฝ้าติดตามความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ รวมถึงกระบวนการเหล่านั้นได้ถูกบูรณาการเข้ากับและให้ข้อมูลประกอบกระบวนการบริหารความเสี่ยงโดยรวมของกิจการหรือไม่และอย่างไร

25 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก) กระบวนการและนโยบายที่เกี่ยวข้องที่กิจการใช้ระบุ ประเมิน จัดลำดับความสำคัญ และเฝ้าติดตามความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ

(1) ข้อมูลนำเข้าและค่าพารามิเตอร์ที่กิจการใช้ (เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาข้อมูลและขอบเขตการดำเนินงานที่ครอบคลุมในกระบวนการ)

(2) ว่ากิจการใช้การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการระบุความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศหรือไม่ และอย่างไร

(3) วิธีการที่กิจการใช้ประเมินธรรมชาติ ความเป็นไปได้ และขนาดของผลกระทบของความเสี่ยงเหล่านั้น (เช่น กิจการพิจารณาจากปัจจัยเชิงคุณภาพ เกณฑ์เชิงปริมาณ หรือปัจจัยอื่น ๆ)

(4) ว่ากิจการจัดลำดับความสำคัญความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงประเภทอื่น ๆ หรือไม่ และอย่างไร

(5) วิธีการที่กิจการเฝ้าติดตามความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ และ

(6) ว่ากิจการมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการที่ใช้ เมื่อเปรียบเทียบจากรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าหรือไม่ และอย่างไร

(ข) กระบวนการที่กิจการใช้ระบุ ประเมิน จัดลำดับความสำคัญ และเฝ้าติดตามโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ รวมถึงข้อมูลว่ากิจการใช้การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ เพื่อระบุโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศหรือไม่ และอย่างไร และ

(ค) ขอบเขตและวิธีการของกระบวนการที่ใช้ระบุ ประเมิน จัดลำดับความสำคัญ และเฝ้าติดตามความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศได้ถูกบูรณาการเข้ากับและให้ข้อมูลประกอบกระบวนการบริหารความเสี่ยงโดยรวมของกิจการ

26 ในการจัดทำการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 25 กิจการต้องหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อมูลที่ซ้ำซ้อนที่ไม่จำเป็น ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 1 เรื่อง ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน (IFRS S1) (ดูย่อหน้าที่ ข42(ข) ของ IFRS S1) ตัวอย่างเช่น แม้ว่ากิจการต้องให้ข้อมูลตามที่ย่อหน้าที่ 25 กำหนด แต่หากการกำกับดูแลความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนถูกจัดการในลักษณะบูรณาการ กิจการอาจหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อน โดยการเปิดเผยข้อมูลด้านการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการแทนการเปิดเผยข้อมูลแยกสำหรับแต่ละความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน

ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

27 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศด้านตัวชี้วัดและเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจถึงผลการดำเนินงานของกิจการที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ รวมถึงความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมายใด ๆ ที่กิจการกำหนดไว้ และเป้าหมายใด ๆ ที่กำหนดโดยกฎหมายหรือข้อบังคับ

28 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผย

(ก) ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหมวดหมู่ตัวชี้วัดร่วมอุตสาหกรรม (ดูย่อหน้าที่ 29 ถึง 31)

(ข) ตัวชี้วัดเฉพาะอุตสาหกรรมซึ่งเกี่ยวกับ โมเดลธุรกิจเฉพาะ กิจกรรมหรือคุณลักษณะทั่วไปอื่น ๆ ที่แสดงลักษณะการมีส่วนร่วมในอุตสาหกรรม (ดูย่อหน้าที่ 32) และ

(ค) เป้าหมายใด ๆ ที่กำหนดโดยกิจการ และเป้าหมายใด ๆ ที่กำหนดโดยกฎหมายหรือข้อบังคับเพื่อบรรเทาผลหรือปรับตัวให้เข้ากับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศหรือสร้างความได้เปรียบจากโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ รวมถึงตัวชี้วัดที่ใช้โดย

หน่วยงานกำกับดูแลหรือฝ่ายบริหารเพื่อวัดความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมายเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 33 ถึง 37)

ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

29 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหมวดหมู่ตัวชี้วัดร่วมอุตสาหกรรมของ

(ก) *ก๊าซเรือนกระจก* กิจการต้อง

(1) เปิดเผยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสัมบูรณ์ขั้นต้นที่เกิดขึ้นระหว่างรอบระยะเวลารายงาน โดยแสดงเป็นเมตริกตันของ*ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า* (ดูย่อหน้าที่ ข19 ถึง ข22) โดยแบ่งเป็น

(1) *การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 1*

(2) *การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2* และ

(3) *การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3*

(2) วัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004) เว้นแต่กิจการถูกกำหนด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน โดยหน่วยงานกำกับดูแลตามเขตการปกครองหรือตลาดหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนให้ใช้วิธีการอื่นในการวัดค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ดูย่อหน้าที่ ข23 ถึง ข25)

(3) เปิดเผยวิธีการที่ใช้วัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ดูย่อหน้าที่ ข26 ถึง ข29) รวมถึง

(1) วิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติที่กิจการใช้วัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(2) เหตุผลที่กิจการเลือกวิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติที่ใช้วัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ

(3) การเปลี่ยนแปลงใดที่กิจการได้ทำต่อวิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติระหว่างรอบระยะเวลารายงานและเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงนั้น

(4) สำหรับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 1 และขอบเขต 2 ที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 29(ก)(1)(1) ถึง 29(ก)(1)(2) ต้องแยกการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่างหาก ระหว่าง

(1) กลุ่มกิจการที่จัดทำงบการเงินรวม (ตัวอย่างเช่น สำหรับกิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี กลุ่มนี้ประกอบด้วยบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยที่รวมในงบการเงินรวม) และ

(2) ผู้ได้รับการลงทุนอื่นที่นอกเหนือจากย่อหน้าที่ 29(ก)(4)(1) (ตัวอย่างเช่น กิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี ผู้ได้รับการลงทุนนี้ รวมถึง บริษัทร่วม กิจการร่วมค้า และบริษัทย่อยที่ไม่ได้รวมในงบการเงินรวม)

(5) สำหรับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2 ที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 29(ก)(1)(2) ต้องเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอิงทำเลที่ตั้งตามขอบเขต 2 และให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้ผู้ใช้เข้าใจการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2 ของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข30 ถึง ข31) และ

(6) สำหรับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 29(ก)(1)(3) และอ้างอิงตามย่อหน้าที่ ข32 ถึง ข57 ให้เปิดเผย

(1) หมวดหมู่ที่รวมไว้ในการวัดค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของกิจการ ภายใต้ *หมวดหมู่ตามขอบเขต 3* ที่อธิบายไว้ในมาตรฐานการบัญชีและการรายงานด้านห่วงโซ่คุณค่าของภาคธุรกิจ (ขอบเขต 3) ตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก (2011) และ

(2) ข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับ*การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน*ของกิจการ (เป็นส่วนหนึ่งของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหมวดหมู่ 15) หากกิจกรรมของกิจการรวมถึงการบริหารสินทรัพย์ การธนาคารพาณิชย์ หรือประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข58 ถึง ข63ก)

(ข) ความเสี่ยงของการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ หมายถึง จำนวนและร้อยละของสินทรัพย์หรือกิจกรรมทางธุรกิจที่เปราะบางต่อความเสี่ยงของการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(ค) ความเสี่ยงทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ หมายถึง จำนวนและร้อยละของสินทรัพย์หรือกิจกรรมทางธุรกิจที่เปราะบางต่อความเสี่ยงทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(ง) โอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ หมายถึง จำนวนและร้อยละของสินทรัพย์หรือกิจกรรมทางธุรกิจที่สอดคล้องกับโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(จ) การใช้เงินทุน หมายถึง จำนวนของรายจ่ายฝ่ายทุน การจัดหาเงินหรือเงินลงทุนที่นำไปใช้กับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

(ฉ) *ราคาคาร์บอนภายใน* กิจการต้องเปิดเผย

(1) คำอธิบายว่ากิจการใช้ราคาคาร์บอนเพื่อการทำการตัดสินใจหรือไม่ และอย่างไร (ตัวอย่างเช่น การตัดสินใจลงทุน การกำหนดราคาโอน และการวิเคราะห์ฉากทัศน์) และ

(2) ราคาสำหรับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแต่ละเมตริกตันที่กิจการใช้ในการประเมินต้นทุนของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(ช) ผลตอบแทน กิจการต้องเปิดเผย

(1) คำอธิบายว่าการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลตอบแทนผู้บริหารหรือไม่ และอย่างไร (ดูย่อหน้าที่ 6(ก)(5)) และ

(2) ร้อยละของผลตอบแทนผู้บริหารระดับสูงที่รับรู้ในรอบระยะเวลาปัจจุบันที่สัมพันธ์กับการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

29ก ในการจัดทำการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้บรรลุข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 29(ก)(1)(3) กิจการได้รับอนุญาตให้จำกัดข้อมูลที่รวมอยู่ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 หมวดหมู่ 15 เพียงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน ดังนั้น กิจการได้รับอนุญาตให้จำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หมวดหมู่ 15 เฉพาะการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากเงินกู้ยืมและเงินลงทุนที่กิจการได้ทำกับบริษัทที่ลงทุนหรือคู่ค้านั้น “เงินกู้ยืมและเงินลงทุน” รวมถึงเงินกู้ยืม สินเชื่อโครงการ พันธบัตร เงินลงทุนในหุ้น และภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ใช้ สำหรับกิจการที่เข้าร่วมในกิจกรรมการบริหารสินทรัพย์ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินรวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากสินทรัพย์ภายใต้การบริหารภายใต้ขอบเขตของข้อจำกัดดังกล่าว กิจการได้รับอนุญาตให้ไม่รวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากตราสารอนุพันธ์

29ข หากกิจการถือปฏิบัติตามข้อจำกัดในย่อหน้าที่ 29ก กิจการต้อง

(ก) อธิบายว่าสิ่งใดเข้าข่ายเป็นตราสารอนุพันธ์เพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจวิธีการถือปฏิบัติข้อจำกัดดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ในการถือปฏิบัติข้อจำกัดดังกล่าว กิจการสามารถอธิบายว่า สิ่งที่เข้าข่ายเป็นรายการอนุพันธ์นั้นตรงกับคำนิยามของตราสารอนุพันธ์ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี หรือหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปอื่นที่เกี่ยวข้องหรือแนวปฏิบัติที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินที่เกี่ยวข้อง

(ข) อธิบายกิจกรรมทางการเงินที่ไม่ได้รวมอยู่ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 หมวดหมู่ 15 ซึ่งเป็นผลมาจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 29ก รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวกับตราสารอนุพันธ์

29ค หากกิจการรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หมวดหมู่ 15 ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ซึ่งเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 29(ก)(1)(3) กิจการต้องเปิดเผยผลรวมของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หมวดหมู่ 15 และผลรวมย่อยของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินซึ่งรวมอยู่ในผลรวมดังกล่าว

30 ในการจัดทำการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 29(ข) ถึง 29(ง) กิจการต้องใช้ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดซึ่งกิจการมีอยู่ ณ วันที่รายงาน โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร

31 ในการจัดทำการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 29(ข) ถึง 29(ช) กิจการต้องอ้างถึงย่อหน้าที่ ข64 ถึง ข65

32 กิจการต้องเปิดเผยตัวชี้วัดเฉพาะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับหนึ่งส่วนหรือหลายส่วนตามโมเดลธุรกิจเฉพาะ กิจกรรมหรือลักษณะทั่วไปอื่นที่บ่งชี้ถึงการมีส่วนร่วมในอุตสาหกรรม ในการกำหนดตัวชี้วัดเฉพาะอุตสาหกรรมที่กิจการเปิดเผย กิจการต้องอ้างอิงและพิจารณาการนำไปใช้ได้ของตัวชี้วัดเฉพาะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับหัวข้อการเปิดเผยข้อมูลที่อธิบายไว้ใน*แนวปฏิบัติอิงอุตสาหกรรมสำหรับการใช้ IFRS S2*

เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

33 กิจการต้องเปิดเผยเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ได้กำหนดการเฝ้าติดตามความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และเป้าหมายใด ๆ ที่กฎหมายหรือข้อบังคับกำหนดให้ปฏิบัติตาม รวมถึงเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกใด ๆ สำหรับแต่ละเป้าหมาย กิจการต้องเปิดเผย

(ก) ตัวชี้วัดที่ใช้กำหนดเป้าหมาย (ดูย่อหน้าที่ ข66 ถึง ข67)

(ข) วัตถุประสงค์ของเป้าหมาย (ตัวอย่างเช่น การบรรเทาผล การปรับตัว หรือความสอดคล้องกับข้อริเริ่มที่อิงหลักวิทยาศาสตร์)

(ค) ส่วนของกิจการที่นำเป้าหมายไปใช้ (ตัวอย่างเช่น เป้าหมายที่นำไปใช้ในกิจการโดยรวมหรือเพียงบางส่วนของกิจการ เช่น หน่วยธุรกิจเฉพาะหรือเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เฉพาะ)

(ง) รอบระยะเวลาของเป้าหมายที่กำหนด

(จ) รอบระยะเวลาฐานที่ใช้วัดความคืบหน้า

(ฉ) หมุดหมายหรือค่าเป้าหมายระหว่างกาล

(ช) หากเป้าหมายเป็นเชิงปริมาณ เป้าหมายนั้นเป็นค่าเป้าหมายสัมบูรณ์หรือค่าเป้าหมายแบบอัตราส่วน และ

(ซ) ข้อตกลงระหว่างประเทศล่าสุดด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรวมถึงข้อผูกพันระดับเขตการปกครองที่เกิดขึ้นจากข้อตกลง ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายอย่างไร

34 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการกำหนดและทบทวนแต่ละเป้าหมาย และวิธีการเฝ้าติดตามแต่ละเป้าหมาย รวมถึง

(ก) เป้าหมายและวิธีการกำหนดเป้าหมายได้รับการตรวจสอบความถูกต้องโดยบุคคลที่สามหรือไม่

(ข) กระบวนการทบทวนเป้าหมายของกิจการ

(ค) ตัวชี้วัดที่ใช้เฝ้าติดตามความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมาย และ

(ง) การปรับปรุงเป้าหมายใด ๆ และคำอธิบายสำหรับการปรับปรุงนั้น

35 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของกิจการเทียบกับแต่ละเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ และการวิเคราะห์แนวโน้มหรือการเปลี่ยนแปลงในผลการดำเนินงานของกิจการ

36 สำหรับแต่ละเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 35 กิจการต้องเปิดเผย

(ก) ก๊าซเรือนกระจกใดบ้างที่ถูกครอบคลุมอยู่ในเป้าหมาย

(ข) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 1 ขอบเขต 2 หรือขอบเขต 3 ถูกครอบคลุมอยู่ในเป้าหมายหรือไม่

(ค) เป้าหมายนั้นเป็นเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต้นหรือเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ หากกิจการเปิดเผยเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ กิจการถูกกำหนดให้เปิดเผยเกี่ยวกับเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต้นแยกต่างหากด้วย (ดูย่อหน้าที่ ข68 ถึง ข69)

(ง) เป้าหมายที่กำหนดเกิดจากการใช้แนวทางการลดคาร์บอนรายหมวดธุรกิจหรือไม่

(จ) แผนการใช้*คาร์บอนเครดิต*ของกิจการเพื่อชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อบรรลุเป้าหมายใด ๆ ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ ในการอธิบายแผนการใช้คาร์บอนเครดิต กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลนี้รวมถึงข้อมูลที่อ้างอิงตามย่อหน้าที่ ข70 ถึง ข71

(1) ขอบเขตและวิธีการบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิที่ขึ้นอยู่กับการใช้คาร์บอนเครดิต

(2) ระบบมาตรฐานของบุคคลที่สามใดที่จะใช้ทวนสอบหรือรับรองคาร์บอนเครดิต

(3) ประเภทของคาร์บอนเครดิต รวมถึงการชดเชยคาร์บอนเป็นแบบตามธรรมชาติหรือแบบการกำจัดคาร์บอนด้วยเทคโนโลยี และการชดเชยคาร์บอนเกิดขึ้นจากการลดหรือกำจัดคาร์บอน และ

(4) ปัจจัยอื่นใด ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเพื่อเข้าใจถึงความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของคาร์บอนเครดิตที่กิจการวางแผนจะใช้ (ตัวอย่างเช่น ข้อสมมติเกี่ยวกับความยั่งยืนถาวรของการชดเชยคาร์บอน)

37 ในการระบุและการเปิดเผยตัวชี้วัดที่ใช้กำหนดและเฝ้าติดตามความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมายที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 33 ถึง 34 กิจการต้องอ้างอิงและพิจารณาการถือปฏิบัติตามตัวชี้วัดร่วมอุตสาหกรรม (ดูย่อหน้าที่ 29) และตัวชี้วัดเฉพาะอุตสาหกรรม (ดูย่อหน้าที่ 32) ซึ่งรวมถึงตัวชี้วัดที่อธิบายไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนที่เกี่ยวข้อง หรือตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับข้อกำหนดอื่น ๆ ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 1

ภาคผนวก ก

ศัพท์บัญญัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 2 และมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกับส่วนอื่นของมาตรฐานฉบับนี้

คาร์บอนเครดิต หน่วยการปล่อยที่ออกโดยโครงการคาร์บอนเครดิตและแสดงถึงการลดหรือการกำจัดการปล่อย**ก๊าซเรือนกระจก** คาร์บอนเครดิตถูกจัดลำดับอย่างเป็นเอกลักษณ์ ออก ติดตาม และยกเลิก โดยวิธีลงทะเบียนอิเล็กทรอนิกส์

ความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศ ความสามารถของกิจการในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาหรือความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ ความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศเกี่ยวข้องกับความสามารถในการจัดการ**ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ** และผลประโยชน์จาก**โอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ** รวมถึงความสามารถในการตอบสนองและปรับตัวต่อ**ความเสี่ยงของการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ** และ**ความเสี่ยงทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ** ความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศของกิจการรวมถึงความสามารถในการฟื้นตัวด้านกลยุทธ์และความสามารถในการฟื้นตัวด้านการดำเนินงานต่อการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาและความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

ความเสี่ยงทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ ความเสี่ยงที่เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้นสามารถขับเคลื่อนจากเหตุการณ์ (ความเสี่ยงทางกายภาพแบบเฉียบพลัน) หรือจากการเปลี่ยนรูปแบบสภาพภูมิอากาศในระยะยาว (ความเสี่ยงทางกายภาพแบบเรื้อรัง) ความเสี่ยงทางกายภาพแบบเฉียบพลันเกิดจากเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศ เช่น พายุ น้ำท่วม ภัยแล้ง หรือคลื่นความร้อน ที่เพิ่มขึ้นอย่างรุนแรงและบ่อยครั้ง ความเสี่ยงทางกายภาพแบบเรื้อรังเกิดจากการเปลี่ยนรูปแบบสภาพภูมิอากาศในระยะยาว รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิที่ก่อให้เกิดระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น ปริมาณน้ำลดลง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และการเปลี่ยนแปลงผลิตภาพของดิน

ความเสี่ยงเหล่านี้มักมีผลกระทบทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นสำหรับกิจการ เช่น ต้นทุนที่เป็นผลจากความเสียหายทางตรงต่อสินทรัพย์หรือผลกระทบทางอ้อมจากการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน ผลการดำเนินงานการเงินของกิจการอาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของปริมาณ แหล่งที่มาและคุณภาพของน้ำ และการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิที่รุนแรงที่ส่งผลต่อสถานที่ การดำเนินงาน ห่วงโซ่อุปทาน ความต้องการด้านขนส่ง และสุขภาพและความปลอดภัยของพนักงาน

ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ หมายถึง ผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นของสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงต่อกิจการ ความเสี่ยงถูกจัดประเภทเป็น**ความเสี่ยงทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ**และ**ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ**

โอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ หมายถึง ผลกระทบเชิงบวกที่อาจเกิดขึ้นอันเป็นผลมาจากสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงสำหรับกิจการ ความพยายามบรรเทาผลและปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสามารถสร้างโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศสำหรับกิจการ

แผนการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

มุมมองของกลยุทธ์ภาพรวมของกิจการ ซึ่งอธิบายเป้าหมาย การดำเนินการ หรือทรัพยากรของกิจการสำหรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ รวมถึงการดำเนินการต่าง ๆ เช่น การลดการปล่อย**ก๊าซเรือนกระจก**

ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

ความเสี่ยงที่เกิดจากความพยายามในการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่าน รวมถึงนโยบาย ความเสี่ยงด้านกฎหมาย เทคโนโลยี ตลาด และชื่อเสียง ความเสี่ยงนั้นมักมีผลกระทบทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นต่อกิจการ เช่น ต้นทุนการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้นหรือการด้อยค่าของสินทรัพย์เนื่องจากข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ ผลการดำเนินงานการเงินของกิจการอาจได้รับผลกระทบจากความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป และการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้

ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า หน่วยวัดสากลของการวัดค่าเพื่อบ่งชี้ถึง***ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน***ของ**ก๊าซเรือนกระจก**แต่ละชนิดที่วัดค่าในหน่วยของ**ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน**ของคาร์บอนไดออกไซด์หนึ่งหน่วย หน่วยนี้ใช้ประเมินการปล่อย (หรือหลีกเลี่ยงการปล่อย) ที่ต่างกันของ**ก๊าซเรือนกระจก**เมื่อเทียบกับเกณฑ์ทั่วไป

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน ส่วนหนึ่งของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต้นของผู้ได้รับการลงทุนหรือคู่ค้า ซึ่งเกิดจากเงินกู้ยืมและเงินลงทุนที่กิจการให้กับผู้ได้รับการลงทุนหรือคู่ค้านั้น การปล่อยก๊าซเรือนกระจกเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของขอบเขต 3 หมวดหมู่ 15 (การลงทุน) ตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชีและการรายงานด้านห่วงโซ่คุณค่าของภาคธุรกิจ (ขอบเขต 3) ตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก (2011)

ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน ค่าปัจจัยที่อธิบายถึงผลกระทบจากการแผ่รังสี (ระดับอันตรายต่อชั้นบรรยากาศ) ของ**ก๊าซเรือนกระจก**หนึ่งหน่วยเทียบกับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) หนึ่งหน่วย

ก๊าซเรือนกระจก ก๊าซเรือนกระจกเจ็ดชนิดที่ระบุในพิธีสารเกียวโต – ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) ก๊าซมีเทน (CH_4) ก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N_2O) ก๊าซไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs) ก๊าซไนโตรเจนไตรฟลูออไรด์ (NF_3) ก๊าซเปอร์ฟลูออโรคาร์บอน (PFCs) และก๊าซซัลเฟอร์เฮกซาฟลูออไรด์ (SF_6)

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อม การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เป็นผลสืบเนื่องจากกิจกรรมของกิจการ แต่เกิดขึ้นจากแหล่งที่มาที่กิจการอื่นเป็นเจ้าของหรือควบคุม

ราคาคาร์บอนภายใน

ราคาที่กิจการใช้ในการประเมินผลกระทบทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการลงทุน การผลิต และการบริโภค และของความคืบหน้าทางเทคโนโลยีที่อาจเกิดขึ้น และต้นทุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอนาคต กิจการสามารถใช้ราคาคาร์บอนภายในสำหรับการประยุกต์ใช้ทางธุรกิจในหลากหลายกรณีได้ ราคาคาร์บอนภายในที่กิจการใช้กันทั่วไปมีสองประเภท ได้แก่

(ก) ราคาเงา ซึ่งเป็นราคาทุนทางทฤษฎีหรือจำนวนเงินตามสัญญาที่กิจการไม่คิดค่าใช้จ่าย แต่สามารถนำมาใช้เพื่อให้เข้าใจถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้นหรือการชั่งน้ำหนัก เช่น ผลกระทบจากความเสี่ยง การลงทุนใหม่ มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ และต้นทุนและผลประโยชน์ของการริเริ่มต่างๆ และ

(ข) ภาษีหรือค่าธรรมเนียมภายใน ซึ่งเป็นราคาคาร์บอนที่เรียกเก็บจากกิจกรรมทางธุรกิจ สายผลิตภัณฑ์ หรือหน่วยธุรกิจอื่นๆ ตามการปล่อย**ก๊าซเรือนกระจก** (ภาษีหรือค่าธรรมเนียมภายในเหล่านี้คล้ายกับราคาโอนภายในบริษัท)

ข้อตกลงระหว่างประเทศล่าสุดด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ข้อตกลงโดยรัฐ ในฐานะสมาชิกของกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ข้อตกลงดังกล่าวกำหนดบรรทัดฐานและเป้าหมายในการลด**ก๊าซเรือนกระจก**

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 1

การปล่อย**ก๊าซเรือนกระจก**ทางตรงที่เกิดขึ้นจากแหล่งที่มาที่กิจการเป็นเจ้าของหรือควบคุม

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมที่เกิดขึ้นจากการผลิตไฟฟ้า ไอน้ำ ความร้อน หรือความเย็นที่ซื้อมาหรือได้มา และใช้โดยกิจการ

ไฟฟ้าที่ซื้อมาหรือได้มาเป็นไฟฟ้าที่ซื้อมาหรือนำเข้ามาด้วยวิธีอื่นเพื่อใช้ในกิจการ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2 เกิดขึ้นทางกายภาพที่แหล่งผลิตไฟฟ้า

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อม (ไม่รวมอยู่ใน**การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2**) ที่เกิดขึ้นใน**ห่วงโซ่คุณค่า**ของกิจการ รวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งขั้นต้นน้ำและขั้นปลายน้ำ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 รวมถึง **หมวดหมู่ตามขอบเขต 3** ในมาตรฐานการบัญชีและการรายงานด้านห่วงโซ่คุณค่าของภาคธุรกิจ (ขอบเขต 3) ตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก (2011)

หมวดหมู่ตามขอบเขต 3

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 แบ่งเป็น 15 หมวดหมู่ตามที่อธิบายไว้ในมาตรฐานการบัญชีและการรายงานด้านห่วงโซ่คุณค่าของภาคธุรกิจ (ขอบเขต 3) ตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก (2011)

(1) สินค้าและบริการที่ซื้อ

(2) สินค้าฝ่ายทุน

(3) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงและพลังงานที่ไม่รวมอยู่ใน**การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 1** หรือ**การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2**

(4) การขนส่งและการกระจายสินค้าขั้นต้นน้ำ

(5) ของเสียที่เกิดจากการดำเนินงาน

(6) การเดินทางเพื่อธุรกิจ

(7) การเดินทางของพนักงาน

(8) สินทรัพย์ที่เช่าขั้นต้นน้ำ

(9) การขนส่งและการกระจายสินค้าขั้นปลายน้ำ

(10) การแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ขาย

(11) การใช้ผลิตภัณฑ์ที่ขาย

(12) การปฏิบัติต่อผลิตภัณฑ์ที่ขายซึ่งหมดอายุการใช้งาน

(13) สินทรัพย์ที่เช่าขั้นปลายน้ำ

(14) แฟรนไชส์ และ

(15) การลงทุน

ศัพท์บัญญัติที่นิยามไว้ในมาตรฐานอื่นและที่ใช้ในมาตรฐานฉบับนี้มีความหมายเดียวกัน

โมเดลธุรกิจ ระบบของกิจการในการแปลงปัจจัยนำเข้าผ่านกิจกรรมให้เป็นผลผลิตและผลลัพธ์ โดยมุ่งหวังให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของกิจการและสร้างคุณค่าให้กิจการและก่อให้เกิดกระแสเงินสดในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

หัวข้อการเปิดเผยข้อมูล ความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนเฉพาะเรื่องจากกิจกรรมที่ดำเนินการโดยกิจการภายใต้อุตสาหกรรมที่ได้วางหลักไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนหรือมาตรฐานของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีเพื่อความยั่งยืน

รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป การรายงานที่ให้ข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานที่มีประโยชน์ต่อ**ผู้ใช้หลัก**ในการทำการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาทรัพยากรให้แก่กิจการ การตัดสินใจเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับ

(ก) การซื้อ การขาย หรือการถือครองตราสารทุนและตราสารหนี้

(ข) การให้หรือการชำระเงินกู้ยืมหรือสินเชื่อในรูปแบบอื่น หรือ

(ค) การใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงหรือมิเช่นนั้นก็มีอิทธิพลต่อการกระทำของฝ่ายบริหารของกิจการที่ส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ

รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปและการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนของกิจการ

ที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ การปฏิบัติตามข้อกำหนดไม่สามารถปฏิบัติได้ เมื่อกิจการไม่สามารถปฏิบัติได้แม้ว่าจะได้ใช้ความพยายามทุกทางอย่างสมเหตุสมผลในการนำไปปฏิบัติแล้ว

ผู้ใช้หลักของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (ผู้ใช้หลัก) ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่น ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ห่วงโซ่คุณค่า

ปฏิสัมพันธ์ ทรัพยากร และความสัมพันธ์ที่ครอบคลุมครบทุกรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับ**โมเดลธุรกิจ**ของกิจการที่เสนอรายงานและสภาพแวดล้อมภายนอกที่กิจการดำเนินงานอยู่

ห่วงโซ่คุณค่าครอบคลุมปฏิสัมพันธ์ ทรัพยากร และความสัมพันธ์ที่กิจการใช้และพึ่งพาเพื่อผลิตสินค้าหรือให้บริการตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการส่งมอบ การบริโภค และการหมดอายุ ซึ่งรวมปฏิสัมพันธ์ ทรัพยากร และความสัมพันธ์ในการดำเนินงานของกิจการ เช่น ทรัพยากรบุคคล ฯลฯ และปฏิสัมพันธ์ ทรัพยากร และความสัมพันธ์ตลอดช่องทางการจัดหา การตลาด และช่องทางการจัดจำหน่าย เช่น การจัดหาวัตถุดิบและบริการ และการขายและการส่งมอบสินค้าและบริการ ฯลฯ รวมถึงสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการจัดหาเงินทุน ภูมิศาสตร์ ภูมิรัฐศาสตร์ และกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่กิจการดำเนินงานอยู่

ภาคผนวก ข

แนวปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 2 และมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกับส่วนอื่นของมาตรฐานฉบับนี้

ความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศ (ย่อหน้าที่ 22)

ข1 ย่อหน้าที่ 22 กำหนดให้กิจการใช้การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเพื่อประเมินความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศของตน โดยใช้วิธีการที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม[2]ของกิจการ กิจการจำเป็นต้องใช้วิธีการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สามารถพิจารณาข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดที่มีอยู่ ณ วันที่รายงานโดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร ย่อหน้าที่ ข2 ถึง ข18 ให้แนวทางเกี่ยวกับวิธีการที่กิจการใช้การวิเคราะห์ฉากทัศน์เพื่อประเมินความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศของกิจการ กล่าวคือ

(ก) ย่อหน้าที่ ข2 ถึง ข7 กำหนดปัจจัยที่กิจการต้องพิจารณาเมื่อประเมินสภาพแวดล้อมของตน

(ข) ย่อหน้าที่ ข8 ถึง ข15 กำหนดปัจจัยที่กิจการต้องพิจารณาเมื่อกำหนดวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ และ

(ค) ย่อหน้าที่ ข16 ถึง ข18 กำหนดปัจจัยเพิ่มเติมที่กิจการต้องพิจารณาเมื่อกำหนดวิธีการสำหรับการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศในเมื่อเวลาผ่านไป

การประเมินสภาพแวดล้อม

ข2 กิจการต้องใช้วิธีการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของตน ณ เวลาที่ดำเนินการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ (ดูย่อหน้าที่ ข3) เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมของตน กิจการต้องพิจารณา

(ก) การเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข4 ถึง ข5) และ

(ข) ทักษะ ความสามารถ และทรัพยากรที่กิจการมีสำหรับการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ (ดูย่อหน้าที่ ข6 ถึง ข7)

[2] แนวทางปฏิบัตินี้ (ย่อหน้าที่ ข1 ถึง ข18) เขียนขึ้นจากเอกสารที่เผยแพร่ของคณะทำงานด้านการเปิดเผยข้อมูลการเงินที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศ (TCFD) รวมถึง*ภาคผนวกทางเทคนิค: การใช้การวิเคราะห์ฉากทัศน์ในการเปิดเผยความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศ* (2017) และ*แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวิเคราะห์ฉากทัศน์สำหรับบริษัทที่ไม่ใช่บริษัทการเงิน* (2020)

ข3 กิจการต้องประเมินสภาพแวดล้อมของตนทุกครั้งที่ดำเนินการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ ตัวอย่างเช่น กิจการที่ดำเนินการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศทุกสามปีเพื่อให้สอดคล้องกับรอบการวางแผนเชิงกลยุทธ์ (ดูย่อหน้าที่ ข18) จำเป็นต้องทบทวนในแง่ของการเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งทักษะ ความสามารถ และทรัพยากรที่มีอยู่ ณ เวลานั้น

การเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

ข4 กิจการต้องพิจารณาการเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของตนเมื่อทำการประเมินสภาพแวดล้อมของตนและเมื่อตัดสินใจเลือกวิธีการที่จะใช้ในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้เข้าใจประโยชน์ที่เป็นไปได้ของวิธีการที่เลือกใช้ในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ ตัวอย่างเช่น หากกิจการมีการเผชิญกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศในระดับสูง การใช้วิธีการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่มีความซับซ้อนเชิงปริมาณหรือเชิงเทคนิคมากขึ้นก็จะเป็นประโยชน์มากขึ้นสำหรับกิจการและผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปจะได้รับประโยชน์น้อยลงจากการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่มีความซับซ้อนเชิงปริมาณหรือเชิงเทคนิคหากกิจการมีการเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศน้อยหรือไม่รุนแรงนัก ซึ่งหมายความว่า โดยภายใต้ปัจจัยอื่นที่เท่าเทียมกัน ยิ่งกิจการมีการเผชิญกับความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศมากเท่าใด กิจการก็ยิ่งมีแนวโน้มที่จะพิจารณาว่าจำเป็นต้องใช้วิธีการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่ซับซ้อนเชิงเทคนิคมากขึ้น

ข5 มาตรฐานฉบับนี้กำหนดให้กิจการระบุความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่กิจการต้องเผชิญ (ดูย่อหน้าที่ 10) และเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการที่กิจการใช้ในการระบุ ประเมิน จัดลำดับความสำคัญ และเฝ้าติดตามความเสี่ยงและโอกาสเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 25) ข้อมูลที่กิจการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 10 และ 25 สามารถใช้ในการพิจารณาการเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการ

ทักษะ ความสามารถ และทรัพยากรที่มีอยู่

ข6 กิจการต้องพิจารณาทักษะ ความสามารถ และทรัพยากรที่มีอยู่เมื่อมีการกำหนดวิธีการที่เหมาะสมที่ใช้ในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ ทักษะ ความสามารถ และทรัพยากรเหล่านี้อาจรวมถึงทักษะ ความสามารถ และทรัพยากรทั้งภายในและภายนอก ทักษะ ความสามารถ และทรัพยากรที่มีอยู่ของกิจการจะให้บริบทที่ใช้ในการพิจารณาต้นทุนที่เป็นไปได้และระดับความพยายามที่ใช้โดยวิธีการเฉพาะสำหรับการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ ตัวอย่างเช่น หากกิจการเพิ่งเริ่มต้นใช้การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพ

ภูมิอากาศเพื่อประเมินความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศ อาจยังไม่สามารถใช้วิธีการที่มีความซับซ้อนเชิงปริมาณหรือเชิงเทคนิคในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศโดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัย หากกิจการมีทรัพยากรเพียงพอ กิจการจะสามารถลงทุนเพื่อให้ได้มาหรือพัฒนาทักษะและความสามารถที่จำเป็น

ข7 การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศอาจใช้ทรัพยากรจำนวนมากและอาจถูกพัฒนาและถูกปรับปรุงอย่างต่อเนื่องผ่านกระบวนการเรียนรู้ตลอดหลายรอบของการวางแผนองค์กร เมื่อกิจการทำการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศซ้ำ กิจการมีแนวโน้มจะพัฒนาทักษะและความสามารถที่จะช่วยให้กิจการเสริมสร้างวิธีการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของตนเมื่อเวลาผ่านไป ตัวอย่างเช่น หากกิจการยังไม่เคยใช้การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศหรืออยู่ในอุตสาหกรรมที่มักไม่ใช้การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ กิจการอาจต้องใช้เวลามากขึ้นในการพัฒนาทักษะและความสามารถ ในทางกลับกัน กิจการในอุตสาหกรรมที่การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเป็นแนวปฏิบัติที่ยอมรับแล้ว เช่น อุตสาหกรรมสกัดแร่และแปรรูปแร่ อาจถูกคาดหวังว่ากิจการจะสามารถเสริมสร้างความแข็งแกร่งในทักษะและความสามารถผ่านประสบการณ์ของกิจการ

การกำหนดวิธีการที่เหมาะสม

ข8 กิจการต้องกำหนดวิธีการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สามารถพิจารณาข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดที่มีอยู่ ณ วันที่รายงาน โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร การกำหนดวิธีการนี้ต้องอ้างอิงจากการประเมินการเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข4 ถึง ข5) และทักษะ ความสามารถ และทรัพยากรที่มีอยู่ของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข6 ถึง ข7) การกำหนดวิธีการดังกล่าวนี้รวมถึง

(ก) การเลือกข้อมูลนำเข้าสำหรับการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ (ดูย่อหน้าที่ ข11 ถึง ข13) และ

(ข) การตัดสินใจทางเลือกเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ (ดูย่อหน้าที่ ข14 ถึง ข15)

ข9 ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต สภาวะปัจจุบัน และการพยากรณ์สภาวะในอนาคต รวมถึงข้อมูลเชิงปริมาณหรือข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งที่มาภายนอก หรือเป็นข้อมูลของกิจการเองหรือข้อมูลที่พัฒนาขึ้นภายใน

ข10 กิจการจำเป็นต้องใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจเพื่อกำหนดสัดส่วนของข้อมูลนำเข้าและทางเลือกเชิงวิเคราะห์เพื่อให้กิจการสามารถพิจารณาข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดที่มีอยู่ ณ วันที่รายงาน โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร ระดับของการใช้

ดุลยพินิจถูกกำหนดโดยขึ้นอยู่กับรายละเอียดของข้อมูลที่มีอยู่ เมื่อกรอบระยะเวลาเพิ่มขึ้นและรายละเอียดของข้อมูลที่มีอยู่มีน้อยลง ระดับของการใช้ดุลยพินิจก็จะเพิ่มขึ้น

การเลือกข้อมูลนำเข้า

ข11 เมื่อกิจการเลือกข้อมูลนำเข้าที่จะใช้ในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ กิจการต้องพิจารณาข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดที่มีอยู่ ณ วันที่รายงาน ซึ่งรวมถึงฉากทัศน์ ตัวแปร และข้อมูลนำเข้าอื่น ๆ ที่มีอยู่ทั้งหมด ณ วันที่รายงาน โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร ข้อมูลนำเข้าที่ใช้ในการวิเคราะห์ฉากทัศน์อาจรวมถึงข้อมูลเชิงคุณภาพหรือข้อมูลเชิงปริมาณ และได้มาจากแหล่งที่มาภายนอกหรือพัฒนาขึ้นภายใน ตัวอย่างเช่น ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่เผยแพร่สาธารณะจากแหล่งที่เชื่อถือได้ซึ่งอธิบายถึงแนวโน้มในอนาคตและเส้นทางที่หลากหลายเพื่อไปสู่ผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลที่กิจการสามารถเข้าถึงได้โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร

ข12 เมื่อต้องเลือกฉากทัศน์ ตัวแปรและข้อมูลนำเข้าอื่น ๆ สำหรับใช้ในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ กิจการอาจเลือกใช้ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเพียงหนึ่งฉากทัศน์หรือหลายฉากทัศน์ รวมถึงฉากทัศน์ระดับนานาชาติและระดับภูมิภาคจากแหล่งที่เชื่อถือได้ที่เผยแพร่สาธารณะและเข้าถึงได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย กิจการต้องมีหลักการที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้สำหรับใช้กับฉากทัศน์หรือชุดฉากทัศน์เฉพาะ ตัวอย่างเช่น กิจการที่มีการดำเนินงานส่วนใหญ่ในเขตการปกครองที่มีการควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือมีแนวโน้มที่จะมีการควบคุมในอนาคต อาจพิจารณาว่าเหมาะสมที่จะดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้ฉากทัศน์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำอย่างมีระเบียบ หรือสอดคล้องกับข้อผูกพันระดับเขตการปกครองที่เกี่ยวข้องตามข้อตกลงระหว่างประเทศล่าสุดด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในกรณีอื่น ตัวอย่างเช่น กิจการที่มีการเผชิญกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศทางกายภาพในระดับสูงขึ้น อาจพิจารณาว่าเหมาะสมที่จะดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศแบบท้องถิ่นซึ่งคำนึงถึงนโยบายในปัจจุบัน

ข13 ในการพิจารณาว่าข้อมูลนำเข้าที่เลือกนั้นสมเหตุสมผลและสนับสนุนได้หรือไม่ กิจการต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของย่อหน้าที่ 22 ซึ่งกำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจถึงความสามารถในการฟื้นตัวของกลยุทธ์และโมเดลธุรกิจของกิจการต่อความไม่แน่นอน การพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ โดยคำนึงถึงความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่กิจการได้ระบุไว้ ซึ่งหมายความว่าข้อมูลนำเข้าที่ใช้ในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการต้องเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของกิจการ ตัวอย่างเช่น กิจกรรมเฉพาะที่กิจการดำเนินการและสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของกิจกรรมนั้น ๆ

การตัดสินใจทางเลือกเชิงวิเคราะห์

ข14 การประเมินความสามารถในการฟื้นตัวของกิจการจะไม่เพียงอ้างอิงข้อมูลนำเข้าแต่ละรายการในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ แต่ยังรวมถึงข้อมูลที่พัฒนาขึ้นจากการรวมข้อมูลนำเข้าเหล่านั้นเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ กิจการต้องจัดลำดับความสำคัญกับทางเลือกเชิงวิเคราะห์ (ตัวอย่างเช่น จะใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพหรือการสร้างแบบจำลองเชิงปริมาณหรือไม่) เพื่อให้กิจการสามารถพิจารณาข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดที่มีอยู่ ณ วันที่รายงาน โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร ตัวอย่างเช่น หากกิจการสามารถรวมเส้นทางราคาคาร์บอนหลายเส้นทางที่เกี่ยวกับผลลัพธ์ที่กำหนด (ตัวอย่างเช่น ผลลัพธ์ที่อุณหภูมิ 1.5 องศาเซลเซียส) โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร การวิเคราะห์นี้มีแนวโน้มที่จะเสริมความแข็งแกร่งให้กับการประเมินความสามารถในการฟื้นตัวของกิจการ ภายใต้สมมติฐานว่าวิธีการดังกล่าวเหมาะสมกับความเสี่ยงที่กิจการเผชิญอยู่

ข15 ข้อมูลเชิงปริมาณมักจะช่วยให้กิจการสามารถดำเนินการประเมินความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศได้อย่างรัดกุมและน่าเชื่อถือมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลเชิงคุณภาพ (รวมถึงการบรรยายฉากทัศน์) ไม่ว่าจะใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพเพียงอย่างเดียวหรือรวมกับข้อมูลเชิงปริมาณก็สามารถเป็นหลักการที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนการประเมินความสามารถในการฟื้นตัวของกิจการได้เช่นกัน

การพิจารณาเพิ่มเติม

ข16 การวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเป็นแนวปฏิบัติที่กำลังพัฒนา ดังนั้น วิธีการที่กิจการใช้มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข2 ถึง ข7 กิจการต้องกำหนดวิธีการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศตามสภาพแวดล้อมเฉพาะของตน รวมถึงการเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ และทักษะ ความสามารถ และทรัพยากรที่มีอยู่สำหรับการวิเคราะห์ฉากทัศน์ สภาพแวดล้อมเหล่านี้ยังมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ดังนั้น วิธีการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการไม่จำเป็นต้องเหมือนกันในแต่ละรอบระยะเวลารายงานหรือรอบการวางแผนเชิงกลยุทธ์ (ดูย่อหน้าที่ ข18)

ข17 กิจการอาจใช้วิธีการที่ง่ายกว่าในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ เช่น การบรรยายฉากทัศน์เชิงคุณภาพ หากวิธีการดังกล่าวเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของกิจการ ตัวอย่างเช่น หากในปัจจุบันกิจการยังไม่มีทักษะ ความสามารถ หรือทรัพยากรในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเชิงปริมาณ แต่กิจการมีการเผชิญกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศในระดับสูง กิจการอาจเริ่มต้นใช้วิธีการที่ง่ายกว่าในการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ และเสริมสร้างความสามารถผ่านประสบการณ์เพื่อให้สามารถใช้วิธีการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเชิงปริมาณขั้นสูงขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป

กิจการที่มีการเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศในระดับสูง และมีทักษะ ความสามารถ หรือทรัพยากรที่จำเป็น จำเป็นต้องใช้วิธีการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเชิงปริมาณขั้นสูงขึ้น

ข18 แม้ว่าย่อหน้าที่ 22 จะกำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการฟื้นตัวด้านสภาพภูมิอากาศของตนในแต่ละวันที่รายงาน กิจการอาจดำเนินการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศให้สอดคล้องกับรอบการวางแผนเชิงกลยุทธ์ของตน ซึ่งรวมถึงรอบการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่ใช้เวลาหลายปี (เช่น ทุกสามถึงห้าปี) ดังนั้น ในบางรอบระยะเวลารายงาน การเปิดเผยข้อมูลของกิจการตามย่อหน้าที่ 22(ข) สามารถคงไว้โดยไม่เปลี่ยนแปลงจากรอบระยะเวลารายงานก่อน หากกิจการไม่ได้ทำการวิเคราะห์ฉากทัศน์รายปี กิจการต้องปรับปรุงการวิเคราะห์ฉากทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของตนให้สอดคล้องกับรอบการวางแผนเชิงกลยุทธ์เป็นอย่างน้อย อย่างไรก็ตาม การประเมินความสามารถในการฟื้นตัวของกิจการจำเป็นต้องดำเนินการทุกปีเพื่อสะท้อนข้อมูลเชิงลึกใหม่ ๆ เกี่ยวกับผลกระทบของความไม่แน่นอนด้านสภาพภูมิอากาศที่มีต่อโมเดลธุรกิจและกลยุทธ์ของกิจการ ด้วยเหตุนี้ การเปิดเผยข้อมูลของกิจการตามย่อหน้าที่ 22(ก) ซึ่งเป็นผลจากการประเมินความสามารถในการฟื้นตัวของกิจการ ต้องได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันในแต่ละรอบระยะเวลารายงาน

ก๊าซเรือนกระจก (ย่อหน้าที่ 29(ก))

การปล่อยก๊าซเรือนกระจก

สิทธิ์ในการใช้ข้อมูลจากรอบระยะเวลารายงานที่แตกต่างจากรอบระยะเวลารายงานของกิจการในสภาพแวดล้อมเฉพาะ

ข19 กิจการอาจมีรอบระยะเวลารายงานที่แตกต่างจากกิจการอื่น ๆ ในห่วงโซ่คุณค่าของตนบางกิจการหรือทั้งหมด ความแตกต่างดังกล่าวหมายความถึงข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจการในห่วงโซ่คุณค่าเหล่านี้อาจไม่พร้อมใช้ในการเปิดเผยข้อมูลสำหรับรอบระยะเวลารายงานของกิจการ ในกรณีดังกล่าว กิจการได้รับอนุญาตให้วัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตนตามย่อหน้าที่ 29(ก)(1) โดยใช้ข้อมูลสำหรับรอบระยะเวลารายงานที่แตกต่างจากรอบระยะเวลารายงานของตน หากข้อมูลนั้นได้รับมาจากกิจการในห่วงโซ่คุณค่าที่มีรอบระยะเวลารายงานที่แตกต่างจากรอบระยะเวลารายงานของกิจการ โดยมีเงื่อนไขว่า

(ก) กิจการใช้ข้อมูลล่าสุดที่มีอยู่จากกิจการในห่วงโซ่คุณค่าเหล่านั้น โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควรในการวัดค่าและเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน

(ข) ระยะเวลาของรอบระยะเวลารายงานต้องเท่ากัน และ

(ค) กิจการเปิดเผยผลกระทบของเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ (ที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน) ที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่รายงานของกิจการในห่วงโซ่คุณค่าและวันที่ของรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการ

การรวมก๊าซเรือนกระจกเป็นก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าด้วยค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน

ข20 ย่อหน้าที่ 29(ก) กำหนดให้กิจการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสัมบูรณ์ขั้นต้นที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลารายงาน โดยแสดงเป็นเมตริกตันของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ กิจการต้องรวมก๊าซเรือนกระจกทั้งเจ็ดชนิดเป็นค่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

ข21 หากกิจการใช้การวัดค่าทางตรงในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน กิจการต้องแปลงก๊าซเรือนกระจกทั้งเจ็ดชนิดเป็นค่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า โดยใช้ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนอิงกรอบระยะเวลา 100 ปี จากการประเมินล่าสุดของคณะกรรมการระหว่างรัฐด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีอยู่ ณ วันที่รายงาน กิจการต้องถือปฏิบัติข้อกำหนดที่ระบุให้ใช้ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนดังกล่าวเว้นแต่กิจการถูกกำหนด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน โดยหน่วยงานกำกับดูแลตามเขตการปกครองหรือตลาดหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนให้ใช้ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนที่ต่างไปในการแปลงก๊าซเรือนกระจกทั้งเจ็ดชนิดเป็นค่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในกรณีดังกล่าว กิจการได้รับอนุญาตให้ใช้ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนที่กำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแลตามเขตการปกครองหรือตลาดหลักทรัพย์ดังกล่าวแทนได้สำหรับส่วนของกิจการที่ต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น ตราบเท่าที่ข้อกำหนดดังกล่าวมีผลบังคับใช้ต่อส่วนของกิจการนั้น

ข22 หากกิจการใช้ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อประมาณการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน กิจการต้องใช้ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดสำหรับกิจกรรมของกิจการเป็นพื้นฐานในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน (ดูย่อหน้าที่ ข29) หากค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเหล่านี้แปลงจากก๊าซเรือนกระจกทั้งเจ็ดชนิดเป็นค่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าแล้ว กิจการไม่จำเป็นต้องคำนวณค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกใหม่โดยใช้ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนอิงกรอบระยะเวลา 100 ปีจากการประเมินล่าสุดของคณะกรรมการระหว่างรัฐด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีอยู่ ณ วันที่รายงาน อย่างไรก็ตาม หากกิจการใช้ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ยังไม่ได้แปลงเป็นค่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า กิจการต้องใช้ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนอิงกรอบระยะเวลา 100 ปีจากการประเมินล่าสุดของคณะกรรมการระหว่างรัฐด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีอยู่ ณ วันที่รายงาน กิจการต้องถือปฏิบัติข้อกำหนดที่ระบุให้ใช้ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนดังกล่าวเว้นแต่กิจการถูกกำหนด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน โดยหน่วยงานกำกับดูแลตามเขตการปกครองหรือตลาดหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนให้ใช้ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนที่ต่างไปในการแปลงก๊าซเรือนกระจกทั้งเจ็ด

ชนิดเป็นค่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในกรณีดังกล่าว กิจการได้รับอนุญาตให้ใช้ค่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนที่กำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแลตามเขตการปกครองหรือตลาดหลักทรัพย์ดังกล่าวแทนได้สำหรับส่วนของกิจการที่ต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น ตราบเท่าที่ข้อกำหนดดังกล่าวมีผลบังคับใช้กับส่วนของกิจการนั้น

ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก

ข23 ย่อหน้าที่ 29(ก)(2) กำหนดให้กิจการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่วัดค่าตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004) เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัย กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004) เท่าที่ข้อกำหนดเหล่านั้นไม่ขัดแย้งกับข้อกำหนดในมาตรฐานฉบับนี้ ตัวอย่างเช่น ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004) ไม่ได้กำหนดให้กิจการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 อย่างไรก็ตาม กิจการจำเป็นต้องเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ตามย่อหน้าที่ 29(ก)

ข24 กิจการถูกกำหนดให้ใช้ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004) เว้นแต่กิจการถูกกำหนด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน โดยหน่วยงานกำกับดูแลตามเขตการปกครองหรือตลาดหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนให้ใช้วิธีการอื่นในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หากกิจการถูกกำหนด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน โดยหน่วยงานกำกับดูแลตามเขตการปกครองหรือตลาดหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนให้ใช้วิธีการที่ต่างไปในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กิจการได้รับอนุญาตให้ใช้วิธีการที่ต่างไปสำหรับส่วนของกิจการที่ต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น แทนการใช้ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004) ตราบเท่าที่ข้อกำหนดจากหน่วยงานกำกับดูแลหรือตลาดหลักทรัพย์นั้นมีผลบังคับใช้กับส่วนของกิจการนั้น

ข25 ในบางกรณี กิจการอาจต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในเขตการปกครองที่ตนดำเนินการเพื่อเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับบางส่วนของกิจการหรือสำหรับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกบางประเภท (ตัวอย่างเช่น เฉพาะการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 1 และขอบเขต 2) ในกรณีดังกล่าว ข้อกำหนดของเขตการปกครองไม่ได้ยกเว้นกิจการจากการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานฉบับนี้ในการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของกิจการทั้งหมดตามขอบเขต 1 ขอบเขต 2 และขอบเขต 3

วิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติ

ข26 ย่อหน้าที่ 29(ก)(3) กำหนดให้กิจการเปิดเผยวิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติที่ใช้ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน กิจการต้องรวมข้อมูลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อกำหนดนี้ในเรื่องเกี่ยวกับ

(ก) วิธีการวัดค่าที่กิจการใช้ตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004) (ดูย่อหน้าที่ ข27)

(ข) วิธีการที่ใช้หากกิจการไม่ได้ใช้ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004) และวิธีการวัดค่าที่กิจการใช้ (ดูย่อหน้าที่ ข28) และ

(ค) ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่กิจการใช้ (ดูย่อหน้าที่ ข29)

วิธีการวัดค่าที่กำหนดไว้ในระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก

ข27 ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและรายงานของภาคธุรกิจ (2004) รวมถึงวิธีการวัดค่าต่าง ๆ ที่กิจการอาจใช้เมื่อวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 29(ก)(3) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการวัดค่าที่ใช้ ตัวอย่างเช่น เมื่อกิจการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่วัดค่าตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและรายงานของภาคธุรกิจ (2004) กิจการต้องใช้วิธีการแบบการแบ่งตามกรรมสิทธิ์หรือวิธีการแบบควบคุม กล่าวคือ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูล ในเรื่อง

(ก) วิธีการที่ใช้ในการกำหนดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (เช่น วิธีการแบบการแบ่งตามกรรมสิทธิ์หรือวิธีการแบบควบคุมในระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004)) และ

(ข) เหตุผลหนึ่งหรือหลายเหตุผลที่กิจการเลือกใช้วิธีการวัดค่านี้ และวิธีการดังกล่าวเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 27 อย่างไร

วิธีการอื่นและวิธีการวัดค่า

ข28 เมื่อกิจการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่วัดค่าตามวิธีการอื่น โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 29(ก)(2), ข24 ถึง ข25 หรือ ค4(ก) กิจการต้องเปิดเผยสำหรับแต่ละวิธีการที่เลือก ดังนี้

(ก) วิธีการที่ใช้และวิธีการวัดค่าที่ใช้ในการกำหนดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ

(ข) เหตุผลหนึ่งหรือหลายเหตุผลที่กิจการเลือกใช้วิธีการและวิธีการวัดค่านี้ และวิธีการดังกล่าวเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 27 อย่างไร

ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ข29 ส่วนหนึ่งของการเปิดเผยวิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจว่าค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกใดที่กิจการใช้ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน มาตรฐานฉบับนี้ไม่ได้กำหนดค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่กิจการต้องใช้ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน แต่กำหนดให้กิจการใช้ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดสำหรับกิจกรรมของกิจการเป็นพื้นฐานในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2

ข30 ย่อหน้าที่ 29(ก)(5) กำหนดให้กิจการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอิงทำเลที่ตั้งตามขอบเขต 2 และให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายใด ๆ ที่กิจการได้ทำสัญญา เพื่อให้ผู้ใช้เข้าใจการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2 ของกิจการได้ เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัย กิจการต้องเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2 โดยใช้วิธีการอิงทำเลที่ตั้ง และต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายก็ต่อเมื่อสัญญาดังกล่าวมีอยู่และข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาเหล่านั้นช่วยให้ผู้ใช้เข้าใจการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2 ของกิจการ

ข31 สัญญาซื้อขาย คือสัญญาประเภทใดก็ตามระหว่างกิจการและอีกฝ่ายหนึ่งในการซื้อขายพลังงานรวมกับคุณลักษณะด้านการผลิตพลังงานหรือสิทธิ์คุณลักษณะพลังงานที่แยกต่างหาก (สิทธิ์คุณลักษณะพลังงานที่แยกต่างหากที่เกี่ยวกับการซื้อขายพลังงานที่แยกและเป็นอิสระจากสัญญาซื้อขายที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก) สัญญาซื้อขายมีหลายประเภทในตลาดต่าง ๆ และกิจการอาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 2 โดยอ้างอิงตลาด เป็นส่วนหนึ่งของการเปิดเผยข้อมูล

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3

ข32 ตามย่อหน้าที่ 29(ก)(6) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 เพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจแหล่งที่มาของการปล่อยก๊าซนี้ กิจการต้องพิจารณาห่วงโซ่คุณค่าทั้งหมด (ต้นน้ำและปลายน้ำ) และพิจารณาหมวดหมู่ทั้ง 15 หมวดหมู่ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ตามที่อธิบายไว้ในมาตรฐานการบัญชีและการรายงานด้านห่วงโซ่คุณค่าของภาคธุรกิจ (ขอบเขต 3) ตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก (2011) กิจการต้องเปิดเผยว่าหมวดหมู่ใดในหมวดหมู่เหล่านี้รวมอยู่ในข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของตนตามย่อหน้าที่ 29(ก)(6)

ข33 เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัย ไม่ว่ากิจการจะใช้วิธีใดวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน กิจการต้องเปิดเผยหมวดหมู่ที่รวมอยู่ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 29(ก)(6)(1)

ข34 ตามย่อหน้าที่ ข11 ใน IFRS S1 เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ กิจการต้องประเมินขอบเขตของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่ได้รับผลกระทบตลอดห่วงโซ่คุณค่าของตนอีกครั้ง รวมถึงการทบทวนการประเมินหมวดหมู่ตามขอบเขต 3 และกิจการในห่วงโซ่คุณค่าที่จะรวมอยู่ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 การเกิดเหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่มีนัยสำคัญอาจเกิดขึ้นโดยที่กิจการไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมนั้น หรือเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงที่กิจการประเมินว่ามีความสำคัญต่อผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ตัวอย่างของเหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่มีนัยสำคัญนั้นรวมถึง

(ก) การเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ (ตัวอย่างเช่น ผู้ขายในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการมีการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของผู้ขายนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ)

(ข) การเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญในโมเดลธุรกิจ กิจกรรม หรือโครงสร้างองค์กรของกิจการ (ตัวอย่างเช่น การควบรวมกิจการหรือการซื้อกิจการที่ขยายห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ) และ

(ค) การเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญในการเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการ (ตัวอย่างเช่น ผู้ขายในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎระเบียบด้านการปล่อยก๊าซที่กิจการไม่ได้คาดการณ์ไว้)

ข35 กิจการได้รับอนุญาต แต่ไม่จำเป็นต้องประเมินขอบเขตของความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศตลอดห่วงโซ่คุณค่าของตนด้วยความถี่ที่มากกว่าที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ ข11 ของ IFRS S1

ข36 ตามย่อหน้าที่ ข6(ข) ใน IFRS S1 เพื่อกำหนดขอบเขตของห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งรวมถึงความกว้างและองค์ประกอบของห่วงโซ่คุณค่า กิจการต้องใช้ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดที่มีอยู่ ณ วันที่รายงานโดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร

ข37 กิจการที่เข้าร่วมในหนึ่งกิจกรรมหรือหลายกิจกรรมทางการเงินที่เกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ การธนาคารพาณิชย์ และประกันภัย ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข58 ถึง ข63ก)

กรอบการวัดค่าตามขอบเขต 3

ข38 การวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของกิจการมีแนวโน้มที่จะรวมถึงการใช้การประมาณการแทนที่จะเป็นการวัดค่าทางตรงเพียงอย่างเดียว ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 กิจการต้องใช้วิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติที่ส่งผลให้เกิดความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของการวัดค่า กรอบการวัดค่าที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข40 ถึง ข54 ให้คำแนะนำสำหรับกิจการเพื่อใช้จัดทำการเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3

ข39 กิจการต้องใช้ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดที่มีอยู่ ณ วันที่รายงานโดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควรเมื่อกิจการเลือกวิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติที่ใช้ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3

ข40 การวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของกิจการอาศัยกลุ่มของข้อมูลนำเข้า มาตรฐานฉบับนี้ไม่ได้กำหนดข้อมูลนำเข้าที่กิจการต้องใช้ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 แต่กำหนดให้กิจการจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลนำเข้าและข้อสมมติโดยใช้ลักษณะที่ระบุไว้ (ซึ่งไม่มีการเรียงลำดับเฉพาะ) ได้แก่

(ก) ข้อมูลที่อิงการวัดค่าทางตรง (ย่อหน้าที่ ข43 ถึง ข45)

(ข) ข้อมูลจากกิจกรรมเฉพาะในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ (ย่อหน้าที่ ข46 ถึง ข49)

(ค) ข้อมูลที่ทันเวลาและสื่อความไว้ตรงกับเขตการปกครองและเทคโนโลยีที่ใช้สำหรับกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าและการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ย่อหน้าที่ ข50 ถึง ข52) และ

(ง) ข้อมูลที่ได้รับการยืนยันแล้ว (ย่อหน้าที่ ข53 ถึง ข54)

ข41 กิจการต้องใช้กรอบการวัดค่าตามขอบเขต 3 เพื่อจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลนำเข้าและข้อสมมติแม้ในกรณีที่กิจการจำเป็นต้องใช้วิธีการที่กำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแลตามเขตการปกครองหรือตลาดหลักทรัพย์ที่กิจการจดทะเบียนซึ่งต่างจากระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004) สำหรับการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ดูย่อหน้าที่ ข24 ถึง ข25) หรือเมื่อกิจการใช้การบรรเทาผลกระทบการเปลี่ยนผ่านตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ค4(ก)

ข42 การจัดลำดับความสำคัญของวิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติของกิจการ รวมถึงการพิจารณาการชั่งน้ำหนักที่เกี่ยวข้อง โดยอ้างอิงจากลักษณะในย่อหน้าที่ ข40 นั้นต้องใช้ดุลยพินิจของฝ่ายจัดการ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจจำเป็นต้องพิจารณาการชั่งน้ำหนักระหว่างข้อมูลที่ทันเวลาและข้อมูลที่เป็นตัวแทนที่ดีกว่าของเขตการปกครองและเทคโนโลยีที่ใช้สำหรับกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าและการปล่อยก๊าซ ข้อมูลที่ทันสมัยกว่าอาจให้รายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมเฉพาะรวมถึงเทคโนโลยีที่ใช้ในห่วงโซ่คุณค่าและสถานที่ตั้งของกิจกรรมนั้นได้น้อยกว่า ขณะเดียวกัน ข้อมูลเก่าที่เผยแพร่ไม่บ่อยนักอาจถือเป็นตัวแทนที่ดีกว่าของกิจกรรมเฉพาะและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของกิจกรรมนั้น

ข้อมูลที่อิงการวัดค่าทางตรง

ข43 สองวิธีที่ใช้ในการคำนวณปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ได้แก่ การวัดค่าทางตรงและการประมาณการ โดยที่ปัจจัยอื่น ๆ เท่าเทียมกัน ระหว่างสองวิธีนี้ กิจการต้องจัดลำดับความสำคัญให้กับการวัดค่าทางตรง

ข44 'การวัดค่าทางตรง' หมายถึง การเฝ้าติดตามการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยตรง และในทางทฤษฎีเป็นวิธีที่ให้หลักฐานที่ถูกต้องที่สุด อย่างไรก็ตาม คาดว่าข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 จะรวมถึงค่าประมาณการเนื่องจากความท้าทายที่เกี่ยวกับการวัดค่าทางตรงของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3

ข45 การประมาณการของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 เกี่ยวข้องกับการคำนวณข้อมูลโดยประมาณที่ขึ้นอยู่กับข้อสมมติและข้อมูลนำเข้าที่เหมาะสม กิจการที่วัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของตนโดยใช้การประมาณการมีแนวโน้มที่จะใช้ข้อมูลนำเข้าสองประเภท ได้แก่

(ก) ข้อมูลที่แสดงถึงกิจกรรมของกิจการที่ส่งผลให้เกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ข้อมูลกิจกรรม) ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้ระยะทางที่เดินทางเป็นข้อมูลกิจกรรมเพื่อแสดงการขนส่งสินค้าในห่วงโซ่คุณค่าของตน

(ข) ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่แปลงข้อมูลกิจกรรมให้เป็นข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตัวอย่างเช่น กิจการจะเปลี่ยนระยะทางที่เดินทาง (ข้อมูลกิจกรรม) ให้เป็นข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยใช้ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ข้อมูลจากกิจกรรมเฉพาะในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ

ข46 การวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของกิจการจะขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้รับโดยตรงจากกิจกรรมเฉพาะในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ (ข้อมูลหลัก) ข้อมูลที่ไม่ได้รับโดยตรงจากกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ (ข้อมูลรอง) หรือการรวมกันของทั้งสองประเภท

ข47 ในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของกิจการ ข้อมูลหลักมีแนวโน้มที่จะเป็นตัวแทนกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ดีกว่าข้อมูลรอง ดังนั้น โดยที่ปัจจัยอื่น ๆ เท่าเทียมกัน กิจการต้องจัดลำดับความสำคัญให้กับการใช้ข้อมูลหลัก

ข48 ข้อมูลหลักสำหรับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 รวมถึงข้อมูลที่ได้จากผู้ขายหรือองค์กรอื่น ๆ ในห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมเฉพาะในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ ตัวอย่างเช่น ข้อมูลหลักสามารถได้มาจากการอ่านค่ามิเตอร์ ใบเรียกเก็บเงินค่าสาธารณูปโภค หรือวิธีอื่น ๆ ที่แสดงถึงกิจกรรมเฉพาะในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ ข้อมูลหลักสามารถเก็บข้อมูลได้จากภายในองค์กร (เช่น ผ่านบันทึกขององค์กร) หรือจากภายนอกองค์กรทั้งจากผู้ขายและพันธมิตรอื่น ๆ ในห่วงโซ่คุณค่า (เช่น ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเฉพาะผู้ขายสำหรับสินค้าหรือบริการที่

ซื้อ) ข้อมูลจากกิจกรรมเฉพาะในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการเป็นตัวแทนของกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าเฉพาะของกิจการที่ถูกต้องจึงเป็นพื้นฐานที่ดีกว่าในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของกิจการ

ข49 ข้อมูลรองสำหรับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 คือข้อมูลที่ไม่ได้รับโดยตรงจากกิจกรรมเฉพาะในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ ข้อมูลรองมักจะได้มาจากผู้ให้บริการข้อมูลบุคคลที่สาม และรวมถึงข้อมูลเฉลี่ยในอุตสาหกรรม (ตัวอย่างเช่น จากฐานข้อมูลที่เผยแพร่ สถิติของรัฐบาล การศึกษาจากงานวิจัย และสมาคมในอุตสาหกรรม) ข้อมูลรองยังรวมถึงข้อมูลที่ใช้ประมาณค่ากิจกรรมหรือค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจก นอกจากนี้ ข้อมูลรองยังรวมถึงข้อมูลหลักจากกิจกรรมเฉพาะ (ข้อมูลแทน) ที่ใช้ประมาณการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับกิจกรรมอื่น หากกิจการใช้ข้อมูลรองในการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 กิจการต้องพิจารณาว่าข้อมูลดังกล่าวสื่อความไว้ตรงกับกิจกรรมของกิจการได้ดีเพียงใด

ข้อมูลที่ทันเวลาและสื่อความไว้ตรงกับเขตการปกครองและเทคโนโลยีที่ใช้สำหรับกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าและการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ข50 หากกิจการใช้ข้อมูลรอง กิจการต้องจัดลำดับความสำคัญของการใช้ข้อมูลกิจกรรมหรือข้อมูลการปล่อยก๊าซที่อิงจากหรือแสดงถึงเทคโนโลยีที่ใช้ในกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าที่ข้อมูลนั้นตั้งใจจะแสดง ตัวอย่างเช่น กิจการอาจได้รับข้อมูลหลักจากกิจกรรม (ตัวอย่างเช่น รุ่นเครื่องบินเฉพาะ ระยะทางที่เดินทาง และระดับการเดินทางที่ใช้โดยพนักงานเมื่อต้องเดินทาง) จากนั้นจะใช้ข้อมูลรองที่แสดงถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมเหล่านั้นเพื่อแปลงข้อมูลหลักให้เป็นประมาณการของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการเดินทางทางอากาศ

ข51 หากกิจการใช้ข้อมูลรอง กิจการต้องจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลกิจกรรมหรือข้อมูลการปล่อยก๊าซที่อิงจากหรือแสดงถึงเขตการปกครองที่เกิดกิจกรรม ตัวอย่างเช่น กิจการต้องจัดลำดับความสำคัญให้กับค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้องกับเขตการปกครองที่กิจการดำเนินงานหรือที่เกิดกิจกรรมนั้น

ข52 หากกิจการใช้ข้อมูลรอง กิจการต้องจัดลำดับความสำคัญให้กับข้อมูลกิจกรรมหรือข้อมูลการปล่อยที่ทันเวลาและแสดงถึงกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการในรอบระยะเวลารายงาน ในบางเขตการปกครอง และสำหรับบางเทคโนโลยี ข้อมูลรองถูกเก็บรวบรวมเป็นรายปี ดังนั้น ข้อมูลจึงมีแนวโน้มแสดงถึงการปฏิบัติในปัจจุบันของกิจการ อย่างไรก็ตาม แหล่งข้อมูลรองบางแห่งอาจอิงข้อมูลที่เก็บรวบรวมในรอบระยะเวลารายงานที่แตกต่างจากรอบระยะเวลารายงานของกิจการ

ข้อมูลที่ได้รับการยืนยันแล้ว

ข53 กิจการต้องจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ที่ได้รับการยืนยัน การยืนยันสามารถให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปว่าข้อมูลนั้นครบถ้วน เป็นกลาง และถูกต้อง

ข54 ข้อมูลที่ได้รับการยืนยันแล้วอาจรวมถึงข้อมูลที่ได้รับการยืนยันจากภายในหรือจากภายนอก การยืนยันสามารถทำได้หลายวิธี รวมถึงการตรวจสอบหน้างาน การทบทวนการคำนวณ หรือการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลกับแหล่งที่มาข้อมูลอื่น อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีกิจการอาจไม่สามารถยืนยันข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของตนได้โดยปราศจากการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินควร ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่สามารถรวบรวมข้อมูลที่ได้รับการยืนยันฉบับสมบูรณ์ได้เนื่องจากปริมาณข้อมูลหรือเนื่องจากข้อมูลนั้นได้มาจากกิจการในห่วงโซ่คุณค่าที่ห่างจากกิจการที่เสนอรายงานหลายระดับ กล่าวคือกิจการซึ่งกิจการที่เสนอรายงานไม่มีปฏิสัมพันธ์โดยตรง ในกรณีดังกล่าว กิจการอาจจำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่ไม่ได้รับการยืนยัน

การเปิดเผยข้อมูลนำเข้าของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3

ข55 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติที่ใช้วัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ตามย่อหน้าที่ 29(ก)(3) การเปิดเผยนี้ต้องรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของข้อมูลนำเข้าตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข40 วัตถุประสงค์ของการเปิดเผยนี้คือเพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปมีข้อมูลเกี่ยวกับวิธีที่กิจการใช้จัดลำดับความสำคัญของข้อมูลคุณภาพสูงสุดที่มีอยู่ ซึ่งสื่อความไว้ตรงกับกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 การเปิดเผยนี้ยังช่วยให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจว่าทำไมวิธีการวัดค่า ข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติที่กิจการใช้ประมาณการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 จึงมีความเกี่ยวข้อง

ข56 เป็นส่วนหนึ่งของข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 29(ก)(3) และเพื่อสะท้อนถึงวิธีที่กิจการจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลขอบเขต 3 ตามกรอบการวัดค่าที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ ข40 ถึง ข54 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจ

(ก) ขอบเขตที่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของกิจการถูกวัดค่าโดยใช้ข้อมูลนำเข้าจากกิจกรรมเฉพาะในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ และ

(ข) ขอบเขตที่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ของกิจการถูกวัดค่าโดยใช้ข้อมูลนำเข้าที่ได้รับการยืนยัน

ข57 มาตรฐานฉบับนี้มีข้อสมมติว่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 สามารถประมาณการได้อย่างน่าเชื่อถือโดยใช้ข้อมูลรองและค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม ในกรณีที่กิจการพบว่าการประมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ไม่สามารถปฏิบัติได้ กิจการต้องเปิดเผยวิธีการที่ใช้

จัดการกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 การปฏิบัติตามข้อกำหนดถือว่าไม่สามารถปฏิบัติได้เมื่อกิจการไม่สามารถนำไปถือปฏิบัติแม้ว่าใช้ความพยายามทุกทางอย่างสมเหตุสมผล

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน

ข58 กิจการที่เข้าร่วมในกิจกรรมทางการเงินต้องเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวกับกิจกรรมเหล่านั้น ลูกค้าคู่สัญญา ผู้กู้ยืม หรือผู้ได้รับการลงทุนที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับสูงอาจได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์และอุปทาน และการเปลี่ยนแปลงนโยบาย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงินที่ให้บริการทางการเงินแก่กิจการกลุ่มนี้ ความเสี่ยงและโอกาสเหล่านี้อาจเกิดขึ้นในรูปแบบของความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านตลาด ความเสี่ยงต่อชื่อเสียง และความเสี่ยงทางการเงินและการดำเนินงานอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น ความเสี่ยงด้านเครดิตอาจเกิดขึ้นในกรณีการให้สินเชื่อแก่ลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจากภาษีคาร์บอนที่เข้มงวดขึ้น ระเบียบประสิทธิภาพเชื้อเพลิง หรือนโยบายอื่น ๆ ความเสี่ยงด้านเครดิตอาจเกิดขึ้นผ่านการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ความเสี่ยงต่อชื่อเสียงอาจเกิดขึ้นจากการให้การสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงฟอสซิล กิจการที่เข้าร่วมในกิจกรรมทางการเงิน รวมถึงธนาคารพาณิชย์และการลงทุน ผู้จัดการสินทรัพย์ และกิจการประกันภัย กำลังเฝ้าติดตามและจัดการความเสี่ยงดังกล่าวโดยการวัดค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน การวัดค่านี้เป็นตัวบ่งชี้การเผชิญหน้าของกิจการกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ และแสดงให้กิจการเห็นว่าจำเป็นต้องปรับกิจกรรมทางการเงินของตนอย่างไรเมื่อเวลาผ่านไป

ข59 ย่อหน้าที่ 29(ก)(1)(3) กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 สัมบูรณ์ขั้นต้นที่เกิดขึ้นระหว่างรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งรวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต้นน้ำและปลายน้ำ กิจการที่เข้าร่วมในกิจกรรมทางการเงินหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมและข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หมวดหมู่ 15)

(ก) การบริหารสินทรัพย์ (ดูย่อหน้าที่ ข61)

(ข) การธนาคารพาณิชย์ (ดูย่อหน้าที่ ข62 ถึง ข62ก) และ

(ค) ประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข63 ถึง ข63ก)

ข60 กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามย่อหน้าที่ 29(ก) เมื่อต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน

การบริหารสินทรัพย์

ข61 กิจการที่เข้าร่วมในกิจกรรมการบริหารสินทรัพย์ต้องเปิดเผย

(ก) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินสัมบูรณ์ขั้นต้น แยกตามการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 1 ขอบเขต 2 และขอบเขต 3

(ข) สำหรับแต่ละรายการที่แยกตามย่อหน้าที่ ข61(ก) จำนวนรวมของสินทรัพย์ภายใต้การจัดการ ที่รวมอยู่ในการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน แสดงในสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินของกิจการ

(ค) ร้อยละของสินทรัพย์ภายใต้การจัดการทั้งหมดของกิจการที่รวมอยู่ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน หากต่ำกว่าร้อยละ 100 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่อธิบายข้อยกเว้นต่าง ๆ รวมถึงประเภทของสินทรัพย์และจำนวนสินทรัพย์ภายใต้การจัดการที่เกี่ยวข้อง

(ง) วิธีการที่ใช้ในการคำนวณการปล่อยก๊าซที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน รวมถึงวิธีการจัดสรรที่กิจการใช้ในการกำหนดสัดส่วนการปล่อยก๊าซที่เกี่ยวกับขนาดของการลงทุน

การธนาคารพาณิชย์

ข62 กิจการที่เข้าร่วมในกิจกรรมการธนาคารพาณิชย์ต้องเปิดเผย

(ก) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินสัมบูรณ์ขั้นต้น แยกตามการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 1 ขอบเขต 2 และขอบเขต 3 สำหรับแต่ละอุตสาหกรรมตามประเภทสินทรัพย์

(ข) การเผชิญความเสี่ยงรวมสำหรับแต่ละอุตสาหกรรมตามประเภทสินทรัพย์ โดยแสดงเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินของกิจการ สำหรับ

(1) จำนวนเงินที่ลงทุน – การเผชิญความเสี่ยงรวมต้องคำนวณเป็นมูลค่าตามบัญชีของจำนวนเงินที่ลงทุน (ก่อนหักค่าเผื่อผลขาดทุน (ถ้ามี)) ซึ่งจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี หรือหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปอื่น ๆ

(2) ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ใช้ – กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินทั้งหมดของข้อผูกพันแยกต่างหากจากข้อผูกพันในการกู้ยืมส่วนที่ได้เบิกจ่ายแล้ว

(ค) ร้อยละของการเผชิญความเสี่ยงรวมของกิจการที่รวมอยู่ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน กิจการต้อง

(1) เปิดเผยข้อมูลที่อธิบายการยกเว้นต่าง ๆ รวมถึงประเภทของสินทรัพย์ที่ถูกยกเว้น หากร้อยละของการเผชิญความเสี่ยงรวมที่รวมอยู่ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินต่ำกว่าร้อยละ 100

(2) ไม่รวมผลกระทบของการลดความเสี่ยงทั้งหมดจากการเผชิญความเสี่ยงรวม หากมี สำหรับจำนวนเงินที่ลงทุน

(3) เปิดเผยร้อยละของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ใช้ที่รวมอยู่ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินแยกต่างหาก

(ง) วิธีการที่กิจการใช้ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน รวมถึงวิธีการจัดสรรที่กิจการใช้ในการกำหนดสัดส่วนการปล่อยก๊าซที่เกี่ยวข้องกับขนาดของการเผชิญความเสี่ยงรวมของตน

ข62ก เมื่อข้อมูลที่แยกแสดงเปิดเผยตามย่อหน้าที่ ข62(ก) ถึง ข62(ข) ตาม

(ก) อุตสาหกรรม – กิจการต้อง

(1) เลือกระบบการจัดหมวดหมู่อุตสาหกรรมที่ทำให้สามารถจัดหมวดหมู่บริษัทที่ลงทุนหรือคู่ค้าในลักษณะที่ส่งผลให้ข้อมูลนั้นทำให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจในการเผชิญกับความเสี่ยงของการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการ ระบบที่ใช้กันทั่วไปโดยกิจการอื่นซึ่งดำเนินธุรกิจอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือในเขตการปกครองเดียวกัน (ระบบที่ใช้กันโดยทั่วไป) มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลมากกว่าระบบที่ใช้เพียงแค่กิจการเดียว (ระบบเฉพาะกิจการ) หากระบบที่ใช้กันโดยทั่วไปทำให้กิจการได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการเผชิญกับความเสี่ยงของการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการโดยที่ปัจจัยอื่น ๆ ไม่เปลี่ยนแปลง กิจการควรเลือกใช้ระบบดังกล่าวเป็นอันดับแรก กิจการที่เข้าร่วมกิจกรรมทั้งการธนาคารพาณิชย์และประกันภัยไม่จำเป็นต้องใช้ระบบเดียวกันในการจัดหมวดหมู่บริษัทที่ลงทุนหรือคู่ค้าสำหรับกิจกรรมการธนาคารพาณิชย์และประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข63ก(ก)(1))

(2) เปิดเผย

(1) ระบบการจัดหมวดหมู่อุตสาหกรรมที่ใช้จัดหมวดหมู่บริษัทที่ลงทุนหรือคู่ค้า และ

(2) ข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจวิธีการเลือกใช้ระบบให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข62ก(ก)(1)

(ข) ประเภทสินทรัพย์ – การเปิดเผยต้องรวมถึงเงินกู้ยืม สินเชื่อโครงการ พันธบัตร เงินลงทุนในหุ้น และข้อผูกพันในการกู้ยืมที่ยังไม่ได้เบิกจ่าย หากกิจการคำนวณและเปิดเผยการปล่อยก๊าซที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินสำหรับประเภทสินทรัพย์อื่น ๆ กิจการต้องรวมคำอธิบายเหตุผลที่การรวมประเภทสินทรัพย์เพิ่มเติมเหล่านั้นให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

ประกันภัย

ข63 กิจการที่เข้าร่วมในกิจกรรมทางการเงินที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมประกันภัยต้องเปิดเผย

(ก) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินสัมบูรณ์ขั้นต้นแยกตามการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 1 ขอบเขต 2 และขอบเขต 3 สำหรับแต่ละอุตสาหกรรมตามประเภทสินทรัพย์

(ข) การเผชิญความเสี่ยงรวมสำหรับแต่ละอุตสาหกรรมตามประเภทสินทรัพย์ โดยแสดงเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินของกิจการ สำหรับ

(1) จำนวนเงินที่ลงทุน – การเผชิญความเสี่ยงรวมต้องคำนวณเป็นมูลค่าตามบัญชีของจำนวนเงินที่ลงทุน (ก่อนหักค่าเผื่อผลขาดทุน (ถ้ามี)) ซึ่งจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี หรือหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปอื่น ๆ

(2) ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ใช้ – กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินทั้งหมดของข้อผูกพันแยกต่างหากจากข้อผูกพันในการกู้ยืมส่วนที่ได้เบิกจ่ายแล้ว

(ค) ร้อยละของการเผชิญความเสี่ยงรวมของกิจการที่รวมอยู่ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน กิจการต้อง

(1) เปิดเผยข้อมูลที่อธิบายการยกเว้นต่าง ๆ รวมถึงประเภทของสินทรัพย์ที่ถูกยกเว้น หากร้อยละของการเผชิญความเสี่ยงรวมที่รวมอยู่ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินต่ำกว่าร้อยละ 100

(2) เปิดเผยร้อยละของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ใช้ที่รวมอยู่ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินแยกต่างหาก

(ง) วิธีการที่กิจการใช้ในการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน รวมถึงวิธีการจัดสรรที่กิจการใช้ในการกำหนดสัดส่วนการปล่อยก๊าซที่เกี่ยวข้องกับขนาดของการเผชิญความเสี่ยงรวมของตน

ข63ก เมื่อข้อมูลที่แยกแสดงเปิดเผยตามย่อหน้าที่ ข63(ก) ถึง ข63(ข) ตาม

(ก) อุตสาหกรรม – กิจการต้อง

(1) เลือกระบบการจัดหมวดหมู่อุตสาหกรรมที่ทำให้สามารถจัดหมวดหมู่บริษัทที่ลงทุนหรือคู่ค้าในลักษณะที่ส่งผลให้ข้อมูลนั้นทำให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจในการเผชิญกับความเสี่ยงของการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการ ระบบที่ใช้กันทั่วไปโดยกิจการอื่นซึ่งดำเนินธุรกิจอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือในเขตการปกครองเดียวกัน (ระบบที่ใช้กันโดยทั่วไป) มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลมากกว่า

ระบบที่ใช้เพียงแค่กิจการเดียว (ระบบเฉพาะกิจการ) หากระบบที่ใช้กันโดยทั่วไปทำให้กิจการได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการเผชิญกับความเสี่ยงของการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศของกิจการโดยที่ปัจจัยอื่น ๆ ไม่เปลี่ยนแปลง กิจการควรเลือกใช้ระบบดังกล่าวเป็นอันดับแรก กิจการที่เข้าร่วมกิจกรรมทั้งการธนาคารพาณิชย์และประกันภัยไม่จำเป็นต้องใช้ระบบเดียวกันในการจัดหมวดหมู่บริษัทที่ลงทุนหรือคู่ค้าสำหรับกิจกรรมการธนาคารพาณิชย์และประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข62ก(ก)(1))

(2) เปิดเผย

(1) ระบบการจัดหมวดหมู่อุตสาหกรรมที่ใช้จัดหมวดหมู่บริษัทที่ลงทุนหรือคู่ค้า และ

(2) ข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจวิธีการเลือกใช้ระบบให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข63ก(ก)(1)

(ข) ประเภทสินทรัพย์ – การเปิดเผยต้องรวมถึงเงินกู้ยืม พันธบัตร เงินลงทุนในหุ้น และภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ใช้ หากกิจการคำนวณและเปิดเผยการปล่อยก๊าซที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินสำหรับประเภทสินทรัพย์อื่น ๆ กิจการต้องรวมคำอธิบายเหตุผลที่การรวมประเภทสินทรัพย์เพิ่มเติมเหล่านั้นให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

หมวดหมู่ตัวชี้วัดร่วมอุตสาหกรรม (ย่อหน้าที่ 29(ข) ถึง 29(ช))

ข64 นอกเหนือจากข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหมวดหมู่ตัวชี้วัดร่วมอุตสาหกรรมตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 29(ข) ถึง 29(ช)

ข65 ในการจัดทำการเปิดเผยเพื่อตอบสนองข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 29(ข) ถึง 29(ช) กิจการต้อง

(ก) พิจารณากรอบระยะเวลาที่ผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศสามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งอธิบายไว้ตามย่อหน้าที่ 10

(ข) พิจารณาว่าความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศนั้นมีการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนใดของโมเดลธุรกิจและห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ (ตัวอย่างเช่น พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ สถานประกอบการ หรือประเภทของสินทรัพย์) (ดูย่อหน้าที่ 13)

(ค) พิจารณาข้อมูลที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 16(ก) ถึง 16(ข) ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการในรอบระยะเวลารายงาน

(ง) พิจารณาว่าตัวชี้วัดเฉพาะอุตสาหกรรม ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 32 รวมถึงตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนที่มีผลบังคับใช้หรือที่เป็นไปตามข้อกำหนดใน IFRS S1 สามารถใช้เพื่อตอบสนองข้อกำหนดทั้งหมดหรือบางส่วนได้หรือไม่

(จ) พิจารณาความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลที่เปิดเผยเพื่อตอบสนองข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 29(ข) ถึง 29(ช) กับข้อมูลที่เปิดเผยในงบการเงินที่เกี่ยวข้องตามย่อหน้าที่ 21(ข)(2) ของ IFRS S1 ความเชื่อมโยงเหล่านี้รวมถึงความสม่ำเสมอในข้อมูลและข้อสมมติที่ใช้เท่าที่ทำได้และการเชื่อมโยงระหว่างจำนวนเงินที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 29(ข) ถึง 29(ช) กับจำนวนเงินที่รับรู้และเปิดเผยในงบการเงิน ตัวอย่างเช่น กิจการจะพิจารณาว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่ใช้สอดคล้องกับจำนวนเงินที่รวมอยู่ในงบการเงินหรือไม่ และจะอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลในการเปิดเผยเหล่านี้และจำนวนเงินในงบการเงิน

เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ (ย่อหน้าที่ 33 ถึง 37)

ลักษณะของเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

ข66 ย่อหน้าที่ 33 กำหนดให้กิจการเปิดเผยเป้าหมายเชิงปริมาณหรือเป้าหมายเชิงคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่ตั้งไว้ และเป้าหมายที่ต้องปฏิบัติตามตามกฎหมายหรือข้อบังคับใด ๆ ซึ่งรวมถึงเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในการเปิดเผยเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเหล่านี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของเป้าหมายดังกล่าวตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 33(ก) ถึง 33(ช) หากเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเป็นเชิงปริมาณ กิจการต้องอธิบายว่าเป้าหมายดังกล่าวเป็นค่าเป้าหมายสัมบูรณ์หรือค่าเป้าหมายแบบอัตราส่วน ค่าเป้าหมายสัมบูรณ์ หมายถึง จำนวนรวมของมาตรวัดค่าหรือการเปลี่ยนแปลงในจำนวนรวมของมาตรวัดค่า ขณะที่ค่าเป้าหมายแบบอัตราส่วน หมายถึง อัตราส่วนของมาตรวัดค่าหรือการเปลี่ยนแปลงในอัตราส่วนของมาตรวัดค่ากับตัวชี้วัดทางธุรกิจ

ข67 ในการระบุและเปิดเผยตัวชี้วัดที่ใช้ในการกำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศและในการวัดความก้าวหน้า กิจการต้องพิจารณาตัวชี้วัดร่วมอุตสาหกรรมและตัวชี้วัดเฉพาะอุตสาหกรรม หากกิจการพัฒนาตัวชี้วัดเพื่อวัดความก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายเอง กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดนั้นตามย่อหน้าที่ 50 ของ IFRS S1

เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต้นและสุทธิ

ข68 หากกิจการมีเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กิจการต้องระบุว่าเป้าหมายดังกล่าวเป็นเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต้นหรือเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป้าหมาย

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต้นสะท้อนถึงยอดรวมของการเปลี่ยนแปลงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่วางแผนไว้ภายในห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ คือ เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต้นที่ตั้งไว้ของกิจการหักด้วยความพยายามในการชดเชยที่วางแผนไว้ (ตัวอย่างเช่น การใช้คาร์บอนเครดิตที่กิจการวางแผนไว้เพื่อชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตน)

ข69 ย่อหน้าที่ 36(ค) ระบุว่า หากกิจการมีเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ กิจการต้องเปิดเผยเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต้นด้วย เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัย หากกิจการเปิดเผยเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป้าหมายนี้ไม่สามารถทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต้นนั้นคลุมเครือ

คาร์บอนเครดิต

ข70 ย่อหน้าที่ 36(จ) กำหนดให้กิจการอธิบายการใช้คาร์บอนเครดิตที่วางแผนไว้เพื่อชดเชยการปล่อยก๊าซอันนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิใด ๆ ที่กิจการกำหนดไว้หรือเป้าหมายใด ๆ ที่กำหนดโดยกฎหมายหรือข้อบังคับ คาร์บอนเครดิตซึ่งเป็นเครื่องมือที่สามารถโอนหรือซื้อขายได้ ข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับการใช้คาร์บอนเครดิตที่วางแผนไว้ต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงขอบเขตที่คาร์บอนเครดิตเหล่านี้ถูกนำมาใช้ในการบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ

ข71 ตามย่อหน้าที่ 36(จ) กิจการต้องเปิดเผยเพียงการใช้คาร์บอนเครดิตที่วางแผนไว้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม กิจการอาจรวมข้อมูลเกี่ยวกับคาร์บอนเครดิตที่กิจการได้ซื้อแล้วและมีแผนที่จะใช้เพื่อบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นส่วนหนึ่งของการเปิดเผยนี้ หากข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้รายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของกิจการ

ภาคผนวก ค

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 2 และมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกับส่วนอื่นของมาตรฐานฉบับนี้

วันถือปฏิบัติ

ค1 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้ถือปฏิบัติก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงและถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ฉบับที่ 1 เรื่อง *ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน*ในเวลาเดียวกัน

ค1ก *ส่วนที่ปรับปรุงเรื่องการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก* ซึ่งประกาศเมื่อธันวาคม 2568

(ก) ปรับปรุงย่อหน้าที่ 29(ก)(2), 29(ก)(6)(2), ข21 ถึง ข22, ข24, ข28, ข37, ข59, ข62(ก), ข63(ก) และ ค4(ข) และ

(ข) เพิ่มย่อหน้าที่ 29ก ถึง 29ค, ข62ก, ข63ก, ค1ข และ ค6

ค1ข กิจการต้องถือปฏิบัติส่วนที่ปรับปรุงตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ค1ก สำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2570 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้ถือปฏิบัติก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามส่วนที่ปรับปรุงนี้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น

ค2 สำหรับวัตถุประสงค์ของการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค3 ถึง ค5 วันที่เริ่มถือปฏิบัติ คือ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่กิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้เป็นครั้งแรก

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

ค3 กิจการไม่ถูกกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุในมาตรฐานฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลาใด ๆ ก่อนวันที่เริ่มถือปฏิบัติมาตรฐานฉบับนี้ ดังนั้นกิจการไม่ถูกกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบในรอบระยะเวลารายงานประจำปีครั้งแรกที่กิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้

ค4 ในรอบระยะเวลารายงานประจำปีครั้งแรกที่กิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้ กิจการสามารถใช้ข้อผ่อนปรนอันใดหนึ่งอันใดหรือทั้งคู่

(ก) หากกิจการใช้วิธีการวัดค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกวิธีอื่น นอกเหนือจากระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจก: มาตรฐานการบัญชีและการรายงานของภาคธุรกิจ (2004) ใน

รอบระยะเวลารายงานประจำปีก่อนวันที่เริ่มถือปฏิบัติมาตรฐานฉบับนี้ กิจการได้รับอนุญาตให้ใช้วิธีการอื่นต่อไป และ

(ข) กิจการไม่ถูกกำหนดให้เปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 (ดูย่อหน้าที่ 29(ก)) รวมถึงข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 29(ก)(6)(2) และย่อหน้าที่ ข58 ถึง ข63ก) แม้ว่ากิจการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการบริหารสินทรัพย์ การธนาคารพาณิชย์ หรือประกันภัย

ค5 หากกิจการใช้ข้อผ่อนปรนในย่อหน้าที่ ค4(ก) หรือย่อหน้าที่ ค4(ข) กิจการสามารถใช้ข้อผ่อนปรนดังกล่าวต่อไปเพื่อนำเสนอข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลเปรียบเทียบในรอบระยะเวลารายงานถัดไป

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านสำหรับ*ส่วนที่ปรับปรุงเรื่องการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก*

ค6 หากกิจการถือปฏิบัติ IFRS S2 มาก่อน ในรอบระยะเวลารายงานประจำปีครั้งแรกที่กิจการถือปฏิบัติตาม*ส่วนที่ปรับปรุงเรื่องการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก* กิจการต้องปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ดังนี้ เว้นแต่ไม่สามารถปฏิบัติได้

(ก) หากกิจการได้เปลี่ยนแปลงวิธีการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอันเป็นผลมาจากการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านตามย่อหน้าที่ 29(ก)(2) และ ข24 หรือย่อหน้าที่ ข21 ถึง ข22 กิจการต้องปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบเสมือนว่าได้เปลี่ยนแปลงวิธีการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตั้งแต่รอบระยะเวลาก่อน

(ข) หากกิจการเปิดเผยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามขอบเขต 3 ในรอบระยะเวลาก่อนและการวัดค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกนั้นรวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหมวดหมู่ 15 กิจการต้องปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบเพื่อให้ผลรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหมวดหมู่ 15 และผลรวมย่อยของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินนั้นรวมอยู่เสมือนว่าได้ถือปฏิบัติข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 29ค ตั้งแต่รอบระยะเวลาก่อน และ

(ค) หากกิจการเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการสนับสนุนทางการเงินแยกต่างหากตามอุตสาหกรรมในรอบระยะเวลาก่อนตามย่อหน้าที่ ข62 หรือ ข63 กิจการต้องปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบให้สะท้อนถึงระบบการจัดหมวดหมู่อุตสาหกรรมที่เลือกใช้ตามย่อหน้าที่ ข62ก(ก) หรือ ข63ก(ก) เสมือนกับว่าได้ใช้ระบบนั้นตั้งแต่รอบระยะเวลาก่อน

คณะอนุกรรมการมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ	ยลระบิล	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวปิยรัตน์	วัจกรณ์	อนุกรรมการ
นายณัฐพงศ์	ตันติจัตตานนท์	อนุกรรมการ
นายชยาธร	ฉันท์เรืองวณิชย์	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวจุฬวดี	วรศักดิ์โยธิน)	อนุกรรมการ
(นางจุไรวรรณ	ศรีเตียเพ็ชร)	อนุกรรมการ
(นางสาวมณีนุช	เหรียญมณี)	อนุกรรมการ
(นางสาวอาจารี	ธีรการุณวงศ์)	อนุกรรมการ
ดร.เจนเนตร	มณีนาค	เลขานุการ
นางสาวรุณีย์	ผลาขจรศักดิ์	ผู้ช่วยเลขานุการ